

Sygn. akt I C 1039/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Monika Świerad

Protokolant : staż. Karolina Łukasik

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2015 r. w Nowym Sączu na rozprawie

sprawy z powództwa J. F. (1)

przeciwko M. K.

o zapłatę

I. Oddala powództwo,

II. Cofa powodowi J. F. (1) zwolnienie od kosztów sądowych dokonane postanowieniem z dnia 16.10.2012 roku,

III. Zasądza od powoda J. F. (1) na rzecz pozwanej M. K. kwotę 11.660 zł (jedenaście tysięcy sześćset sześćdziesiąt zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania,

IV. nakazuje ściągnąć od powoda J. F. (1) na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Nowym Sączu kwotę 10.000 zł (dziesięć tysięcy) tytułem kosztów postępowania.

Sygn. akt IC 1039/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8.04.2012 roku

Pozwem inicjującym przedmiotowe postępowanie powód J. F. (1) domagał się rozwiązania umowy pożyczki zwartej przez niego w dniu 6.10.2010 roku z pozwaną M. K. z rozliczeniem stron w ten sposób, aby pozwana zwróciła powodowi należność główną oraz odsetki ustawowe od dnia zawarcia umowy do dnia zwrotu należności głównej w ciągu 14 dni od daty uprawomocnienia się wyroku oraz zasądzania od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania (k.1-10).

Powód podniósł, że zawarł z pozwaną w/w umowę pożyczki kwoty 500.000 zł. z treści umowy wynikało, że pozwana ma czas 20 lat na spłatę pożyczki bez jakiegokolwiek prawa powoda do wcześniejszego zwrotu kwoty pożyczki. Jednak już jesienią 2011 roku strony rozmawiały na temat wzajemnego rozliczenia i ustaliły, że rozliczenie odbędzie się w dniu 23.08.2012 roku. Zdaniem powoda rozliczenie w tym dniu nie nastąpiło, a nastąpiła nadzwyczajna zmiana stosunków przewidziana w art. 357 (1) k.c. w związku z narastającą chorobą powoda związaną ze zmianami histopatologicznymi węzła chłonного oraz narastaniem innych schorzeń (wycięcie polipa esicy, nadmierne rogowacenie i pęknięcie stóp, narośle na powiekach) i wystąpieniem chorób takich jak zaćma, borelioza, przepuklina roztworu przełykowego. Powód zaznaczył, że w trakcie leczenia węzłów chłonnych i nagłośni był poddawany różnym badaniom, ale w ramach NFZ, gdyż nie było go stać na badania prywatne. Przez to proces diagnostyki przedłużał się. Ponadto wszystkie te choroby miały charakter rozwojowy, wymagający ciągłego leczenia. Z powodu braku zwrotu pożyczki powód nie mógł podjąć szybkiego leczenia, co przekładało się na wykonywany przez niego zawód nauczyciela akademickiego. Powód zaznaczył również, że w tym czasie zmniejszyły się jego możliwości dodatkowego zatrudnienia. Nie podejmował

bowiem z uwagi na politykę szkół wyższych zatrudnienia w innych placówkach. Powód podkreślił, że od dłuższego czasu pozostaje w bardzo złej sytuacji materialnej. W 2009 roku zmuszony był sprzedać mieszkanie, które otrzymał w ramach podziału majątku wspólnego małżonków. Z zatrudnienia w (...) Wyższej formalnie osiągał dochody 3.800 zł, lecz w pierwszej połowie 2012 roku zarobki wypłacane zostały zmniejszone do 1740 zł. Ponadto w dniu 9.07.2012 szkoła ta rozwiązała z nim umowę o pracę. Powód podkreślił, że spotkał się z pozwaną w dniu 27.07.2012 roku w celu rozliczenia umowy. Pozwana uzależniała jednak spłatę pożyczki od uzyskania oświadczenia od powoda, że nic mu nie jest z tej pożyczki winna. Powód podał, że podpisał oświadczenie o spłacie przez pozwaną kwoty 343.000 zł, ale znaczył, że był wówczas chory na boreliozę. Miał osłabioną koncentrację mentalną, duże bóle stawów, dlatego w trakcie tego spotkania był w stanie wyłączającym jego świadome działanie. Do przekazania tych pieniędzy nie doszło. Powód znaczył, że z uwagi na swoje zdrowie i pracę dydaktyczną musi dokonać zakupu mieszkania i spłacić zadłużenie u osób prywatnych na kwotę przekraczającą 70.000 zł. Pozwana znała jego sytuację materialną i zdrowotną, na rozmowy o rozliczaniu nie reagowała, co on zrozumiał jako dążenie do braku realizacji umowy z powodu przewidywanej śmierci. Powód zaznaczył, że wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 157.000 zł w dniu 18.08.2012 roku. Pozwana zażądała jednak notarialnie poświadczonych oświadczenia powoda, że spłaciła pożyczkę z 2005 roku.

W piśmie z dnia 11.10.2012 roku powód sprecyzował, że domaga się zasądzenia od pozwanej kwoty 157.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23.08.2012 roku do dnia zapłaty (k. 101).

Pozwana w odpowiedzi na pozew (k. 117-121) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz domagała się zasądzenia od powoda na jej rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych. Pozwana zakwestionowała podstawę faktyczną dochodzonego roszczenia, podając, że w dniu 6.10.2005 roku strony zawarły umowę pożyczki na kwotę 500.000 zł ale o innej niż wynikającej z dokumentu przedłożonego przez powoda treści. Pozwana bezwarunkowo ufając powodowi podpisała przedłożoną przez niego umowę pożyczki, nie wczytując się w nią. Dopiero po chwili zauważyła, że jej treść nie odpowiada poczynionym przez strony ustaleniom, gdyż przewidywała odsetki i niejasno sformułowany termin zwrotu pożyczki. W związku z zauważoną rozbieżnością pomiędzy treścią dokumentu i ustalonymi warunkami strony sporządziły, a następnie podpisały drugi dokument odpowiadający ich woli. Jednocześnie wspólnie ustalili, że wcześniejszy dokument ulegnie znaczeniu. Pozwana swój egzemplarz zniszczyła, ufając, że podobnie uczyni powód. Zdaniem pozwanej umowa pożyczki przewidywała, że pieniądze zostaną przeznaczone na zakup nieruchomości przy ul. (...) w K.. Docelowo dom ten miał zostać odkupiony przez powoda. Do tego czasu powód zamieszkiwał w tym domu jako najemca za symboliczne 45 zł od dnia 11.11.2005 roku. Pozwana podniosła, że realizowała postanowienia z umowy pożyczki tj. prowadziła działalność gospodarczą związaną z zakupioną nieruchomością i rozliczała w jej ramach pobierany czynsz. W związku jednak z faktem, że przebywała w K. tylko okresowo, zleciła powodowi prowadzenie wszelkich spraw tej nieruchomości, czego aktywnie się podjął. Pozwana zaprzeczyła aby w dniu 27.7.2012 roku potwierdzenie odbioru kwoty 343.000 zł odbywało się w warunkach opisanych przez powoda. Nie było mowy o podstępnie, pozorności, ani groźbie. Powód dobrowolnie i z pełnym rozeznaniem złożył oświadczenie. Pozwana zaprzeczyła również, aby uzależniała wykonanie obowiązków umownych od przedłożenia przez powoda dokumentów związanych z nieruchomością przy ul. (...), lecz prosiła powoda o ich wydanie, celem przedłożenia w postępowaniu kontrolnym prowadzonym przez Urząd Skarbowy. Pozwana podniosła, że wskazana przez powoda podstawa prawna jest nieadekwatna. Uprawnienie do rozwiązania umowy z uwagi na zaistnienie nadzwyczajnej zmiany stosunków przysługuje stronie zobowiązanej, a nie stronie, która domaga się takiego świadczenia.

Pismem z dnia 17.12.2012 roku powód podał, że domaga się zasądzenia od pozwanej kwoty 157.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych w tym kosztów zastępstwa adwokackiego (k. 144-146).

Powód przyznał, że w dniu 6.10.2005 roku zostały między stronami zawarte dwie umowy pożyczki. Wersja pożyczki, na którą powołuje się pozwana jest uzupełnieniem umowy, na którą powołuje się powód. Poza wszelką wątpliwością pozostaje okoliczność otrzymania przez pozwaną od powoda kwoty 500.000 zł, a umowa zawarta była na czas nieokreślony. Pismem z dnia 11.12.2012 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty części pożyczki w kwocie 157.000 zł. W piśmie tym złożył też oświadczenie kompensacyjne, w związku ze zobowiązaniem zwrotu przez niego pozwanej

kwoty 295.050 zł. W konsekwencji potrącenia wierzytelność powoda względem pozwanej uległa zmniejszeniu do kwoty 157.000 zł, bowiem powód uznał, że dodatkowo należna jest pozwanej kwota 40.0000 zł z tytułu wynagrodzenia wynikającego z zawartych rozliczeń. Powód wskazał, że podstawą dochodzonej przez niego kwoty jest wypowiedzenie umowy pożyczki wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu. Powód nie zaprzeczył, że zamieszkiwał w nieruchomości przy ul. (...).

W piśmie z dnia 20.03.2013 roku k. 156 powód podał, że pozwana nieprawdziwie podała, że przekazała mu w dniu 27.07.2012 roku kwotę 343.000 zł, bowiem nie otrzymała ze sprzedaży nieruchomości w T. kwoty 100.000 zł, od J., A. i M. B., a zakupiła dla siebie i córki mieszkanie w K. przy ul. (...). Ponadto w ostatnim czasie pozwana wraz z mężem nabyła atrakcyjne mieszkanie w Z. przy ul. (...)/IV/11. Wraz z mężem wielokrotnie odbywała po świecie atrakcyjne podróże. Ponościła koszty utrzymania swoich 2 córek, w tym edukacji jednej z nich w Anglii.

Pismem z dnia 11.04.2013 roku (k. 196-197) powód rozszerzył żądanie domagając się zapłaty przez pozwaną na jego rzecz kwoty 207.950 zł. Pozwany podniósł, że w dniu 27.07.2012 roku będąc ciężko chory pod wpływem gróźb i podstępów pozwanej złożył świadczenie o rzekomym zwrocie pożyczki w kwocie 343.000 zł. Powód podał, że kilkakrotnie składał oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia z dnia 27.07.2012 roku podkreślając, że nigdy nie otrzyma nawet części pożyczki. Częściowe rozliczenie pożyczki nastąpiło w grudniu 2012 roku poprzez potrącenie przez niego z zobowiązania pożyczki pozwanej kwoty 292.050 zł. Do zapłaty pozostaje zatem 307.950 zł. Powód podał, że w oświadczeniu kompensacyjnym podał błędną informację o pomniejszeniu długu o 50.950 zł i uchylił się od oświadczenia kompensacyjnego w tym zakresie.

Na rozprawie w dniu 15.04.2013 roku (k. 242) pozwana podniosła zarzut potrącenia kwoty 157.000 zł z wierzytelności przysługującej jej względem powoda w kwocie 292.050 zł.

Pismem z dnia 27.04.2013 roku powód sprecyzował żądanie podając, że domaga się zasądzenia od pozwanej poza kwotą 207.950 zł należności głównej wynikającej z umowy pożyczki także odsetek w kwocie 450.505 zł zgodnie z ważną i obowiązującą strony umową dołączoną do pozwu, wnosząc o zasądzenie kwoty 658.455 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29.04.2013 roku (k. 250-255).

Zdaniem powoda umowa pożyczki została zwarta w dwóch wersjach z odmiennie ustalonym sposobem zapłaty wynagrodzenia. Z umowy dołączonej do pozwu wynikały odsetki ustawowe liczone od dnia zawarcia umowy, a z umowy przedłożonej przez pozwaną wynagrodzenie związane z prawem do korzystania z majątku związanego z wydatkowaniem pożyczki. Według powoda treść obu umów wskazuje, że miał on z tytułu umowy pożyczki otrzymać wynagrodzenie ujęte jako odsetki ustawowe, a w drugiej wersji ustalone jako prawo korzystania z nieruchomości oraz części pożytków z działalności. Powód zaprzeczył jednak aby uzyskać wynagrodzenie ustalone według wersji umowy przedłożonej przez powódkę, zatem może domagać się zasądzenia odsetek. Powód podał, że korzystał z nieruchomości pozwanej odpłatnie i nie otrzymywał na bieżąco pożytków. Ponadto z uwagi na pracę zawodową przebywa w tym mieszkaniu tylko okresowo. Zdaniem powoda zasadność odsetek potwierdza fakt, że na prośbę pozwanej w dniu 22.08.2012 roku wskazał jako kwotę pożyczki 500000 zł a odsetek na dzień 6.08.2012 372.688 zł. Powód zaznaczył, że nie domagał się umownych odsetek, gdyż liczył na szybkie zakończenie sporu. Nigdy jednak nie zrzekł się roszczenia w zakresie odsetek. Powód potrzymał swoje oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia z dnia 27.07.2012 roku, gdyż pozwana mu groziła i szantażowała go powiadomieniem żony i synów powoda o udzielonej pożyczce. W chwili podpisywania oświadczenia powód był w złym stanie fizycznym i osłabiony psychicznie, w związku z boreliozą. Ponadto stwierdzono u niego zakrzepicę mózgu, której objawami są zaburzenia mentalne, osłabiona zdolność fizyczna i psychiczna. Ponadto oświadczenie to było fikcyjne, podpisał wymuszone na nim oświadczenie, wierząc, że pozwana przekaże mu pieniądze, których jednak nie otrzymał.

Pismem z dnia 18.06.2013 roku (k. 424-429) pozwana wniosła o oddalenie powództwa całości (w zakresie 157.000 zł z uwagi na podniesiony zarzut potrącenia, a w pozostałym zakresie z uwagi na brak podstawy faktycznej roszczenia. Pozwana podkreśliła, że zapłaciła powodowi kwotę 343.000 zł i posiadała na to środki, który wypłaciła z rachunków bankowych do ręki powodowi, który dopuszczał takie rozliczenia. Ponadto jej zdaniem strony łączyła tylko i wyłącznie

umowa przedłożona przez nią, której w żaden sposób nie można uznając za uzupełnienie umowy przedłożonej przez powoda, skoro obie te umowy regulowały kwestię odsetek w sposób krańcowo odmienny. Według pozwanej strony umówiły się na pożyczkę bez zastrzeżenia odsetek i dokładnie w taki sposób umowę tą realizowały. Pozwana zaprzeczyła również że otrzymała od powoda 50.950 zł o, której mowa w oświadczeniu z dnia 19.12.2012 roku, 40.000 zł z tytułu wynagrodzenia wynikającego z rozliczeń stron, o której mowa w piśmie procesowym z dnia 17.12.2012 roku. Zdaniem pozwanej kwoty te pojawiły się w celu dopasowania kwoty 207.950 zł, która pojawiła się po potrąceniu wartości przedmiotu sporu określanego w niniejszym postępowaniu na kwotę 157.000 zł. Pozwana zaprzeczyła, że powód złożył oświadczenie o otrzymaniu zwrotu części pożyczki w kwocie 343.000 zł pod wpływem groźby lub pod przymusem lub w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji lub pod wpływem błędu, względnie dla pozor. Cała treść oświadczenia z dnia 27.07.2012 roku została napisana przez powoda pismem odręcznym z podaniem licznych szczegółów, co wyklucza, że działał pod wpływem groźby. Zdecydowanie łatwiejszym przy ewentualnym wywieraniu nacisku, byłoby zmusić powoda do podpisania gotowego wydruku komputerowego. Ponadto osoba niezdolna do rozumienia treści swoich oświadczeń nie byłaby w stanie odtworzyć szczegółów umowy z 2005 roku. Sama treść oświadczenia nie odbiega od tej jaką powód zwykł składać. Ponadto pozwana wskazała, że podawana przez powoda choroba nie stała na przeszkodzie w wykonywaniu obowiązków zawodowych. Powód jest wykładowcą wyższej uczelni, publikuje liczne artykuły, uczestniczy w konferencjach naukowych, zatem nieracjonalne wydaje się, że złożył oświadczenie bez rozumienia znaczenia używanych przez siebie sformułowań. Pozwana zaprzeczyła również, aby pobranie przez niego kwoty od K. S. (1) w wysokości 292.050 zł było zgodne z jej wolą. Powód działał w warunkach przekroczenia zakresu umocowania, gdyż działał z rozeznaniem, iż dokonuje czynności sprzecznej z interesem mocodawcy, już po wniesieniu pozwu w niniejszej sprawie i w celu zwiększenia szans na wygraną. Ponadto dokonanie potrącenia z rzekomo przysługującą mu własną wierzytelnością narusza zasady współżycia społecznego. Takie zachowanie powoda godzi w istotę stosunku pełnomocnictwa i jako sprzeczne z ustawą i zasadami współżycia społecznego jest nieważne. Pozwana zaprzeczyła aby uiszczany przez powoda czynsz miał odpowiadać wysokości odsetek ustawowych. Zdaniem pozwanej rozszerzenie powództwa o ustawowe odsetki jest wadliwe, gdyż odwołuje się do innej podstawy faktycznej niż roszczenie pierwotnie zgłoszone. Utrzymanie się całości roszczenia nie jest możliwe, bowiem w zakresie kwoty 157.000 zł powód oparł swoje roszczenia o umowę pożyczki w wersji, która nie zastrzegła odsetek, natomiast w zakresie powództwa rozszerzonego powołuje się na inną umowę, co do której przyznał, że nie była ta, która strony obowiązywała.

W piśmie z dnia 10.10.2013 roku (k. 459-466) powód podtrzymał swoje sprecyzowane żądanie. Podniósł, że nigdy nie otrzymał od pozwanej kwoty 343.000 zł, gdyż nie ma żadnych dowodów bankowych przekazania mu tych kwot, a pozwana nie dysponowała taką sumą. Powód podtrzymał również, że za korzystanie z nieruchomości w K. płacił czynsz i nigdy nie otrzymał żadnych wpłat z tytułu dochodu, oczywistym jest, że miał otrzymać odsetki od kwoty pożyczki wypłacone w związku z końcem umowy pożyczki. Z zasad doświadczenia życiowego nie jest realnym, że pożyczanie kwoty pół miliona zł na kilka lat następuje bez żadnej korzyści. Powód podtrzymał oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia z dnia 27.07.2012 roku. Według powoda umowa pożyczki z dnia 6.10.2005 roku została zwarta po zakupie nieruchomości przy ul. (...), gdyż nie można było dokonać zapisu w umowie o korzystaniu z nieruchomości przed fizycznym zakupem nieruchomości. Powód podał, że pobrał kwotę 292.050 zł na podstawie udzielonego pełnomocnictwa, które pozwana odwołała dopiero w dniu 15.03.2013 roku, zatem podnoszone przez nią zarzuty są bezzasadne. Powód podkreślił, że nie podał nowej podstawy faktycznej rozszerzając żądanie o odsetki.

Pozwana w piśmie z dnia 12.11.2013 roku (k.463-466) podała, że w 2009 roku dochód jej i małżonka wyniósł 94.000 zł, a w 2012 50.000 zł, co pozwalało jej na poczynienie oszczędności. Ponadto jako osoba czynna zawodowo i pracowita, osiągała zarobki pozwalające jej na poczynienie oszczędności. Podniosła także, że umowa pożyczki nie musi zawierać postanowień dotyczących odsetek. Strony umowy pożyczki mogły określić sposób korzystania z nieruchomości na przyszłość. Powód nie dokonywał wszelkich operacji bankowych tylko na konto, nawet kwotę pożyczki uiszczył bezpośrednio do rąk pozwanej, podobnie odebrał do rąk kwotę 292.050 zł od K. S. (1).

W piśmie z dnia 19.12.2013 roku (k. 510-534) powód podał, że nie można utożsamiać jego sporadycznego i odpłatnego przebywania na terenie nieruchomości w K. przy ul. (...) z wynagrodzeniem za udzielenie pożyczki. Nawet gdyby

przyjąć drugą wersję pożyczki to powód nie korzystał z nieruchomości w sposób wynikający z tej umowy. Powód podważył ważność drugiej umowy wskazując, że istotna jest umowa pierwotna. Podkreślił, że w 2012 roku pozwana wraz z mężem była na wycieczce w I., Australii i A., a wycieczka ta była kosztowana. Ponadto mąż pozwanej wypłacił część środków pochodzących z transzy ceny za zakup nieruchomości w K. i założył lokaty na łącznie 8.000 euro. Całość ceny sprzedaży nieruchomości w K. pozwana z mężem wykorzystwała na darowiznę dla córki, co oznacza, że nie miała środków na zwrot pożyczki.

W piśmie z dnia 6.06.2014 roku (k.817-820) pozwana zakwestionowała obowiązek zapłaty odsetek w związku z łączącą strony umową pożyczki. Z ostrożności procesowej podniosła jednak zarzut przedawnienia roszczenia odsetkowego za okres wcześniejszy niż 3 lata przed wniesieniem pozwu. Podkreśliła, że powód opłacał za mieszkanie w K. w okresie od 2007 do czerwca 2012 roku opłaty uśrednione w wysokości 177 zł miesięcznie, przy zaznaczeniu, że wynajmował mieszkanie w atrakcyjnej i drogiej dzielnicy K.. Powód uiszczył kwotę 3000 zł czynszu tylko raz w październiku 2009 roku w związku z procesem o alimenty.

W piśmie z dnia 1.10.2014 roku powód podał, że zarzut powódki o przedawnieniu odsetek jest bezzasadny. Odsetki nie były świadczeniem okresowym, miały być płacone w połowie każdego roku w jakim nastąpi pierwszy dochód z nieruchomości i w kolejnych latach bez względu na wynik zarządu z wyrównaniem od 2005 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony poznały się w latach 90 na (...) w K., gdzie pozwana była studentką powoda. Powód pomagał pozwanej w karierze dydaktycznej i znalezieniu dobrej pracy. Dzięki wpływom powoda pozwana zajmowała się kierowaniem hoteli i pensjonatów. Bardzo się zaprzyjaźnili.

(dowód: zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, zeznania świadka K. K. (1) k. 448/2 1:41:35)

Od 1996 do 30.09.2007 roku powód był zatrudniony w (...) w K. na stanowisku profesora nadzwyczajnego i kierownika katedry. Od 1.10.2005 roku do 31.10.2007 pracował w Wyższej Szkole (...) w C. na stanowisku profesora. Od 1.10.2007 do 30.09.2008 podejmował dodatkowe zatrudnienie w Wyższej Szkole Handlowej w K. na stanowisku profesora. Od 1.10.2007 do 30.09.2009 roku pracował jako profesor w Wyższej Szkole (...) w K.. Z tych kilku stanowisk osiągał znaczne dochody.

(dowód: świadectwa pracy powoda k. 209-213 i k. 261-265)

Od 23.07.2001 roku powód prowadził postępowanie o separację małżeństwa z żoną Z. F.. Sprawa ta trwała wiele lat. Zakończyła się orzeczeniem rozvodu państwa F. wyrokiem z dnia 1.03.2006 roku i zasądzeniem alimentów na rzecz syna J. F. (2). Apelacja powoda od tego wyroku została oddalona wyrokiem z dnia 3.10.2006 roku. Przeciwno powodowi jak też z jego inicjatywy toczyły się też inne sprawy sądowe, w tym sprawa o ochronę posiadania i ustanowienie zarządcy dla nieruchomości przy ul. (...) w K.. Kluczowe znaczenie miały rozliczenia i wspólne finanse J. F. (1) i Z. F.. Powód nie wszystkie swoje transakcje ujawniał przed żoną. Zależało mu na osiągnięciu samodzielności majątkowej jeszcze przed rozwiązaniem małżeństwa. Powód miał plany zakupu nieruchomości. Rozglądał się za atrakcyjną lokalizacją w Z. i K.. Ostatecznie zwrócił uwagę na kamienicę w K. przy ul. (...), lecz w trakcie trwania małżeństwa nie chciał na swoje nazwisko wykonywać żadnych transakcji, aby nie były one objęte podziałem majątku wspólnego. Zaproponował zatem pozwanej jako dobrej znajomej transakcję kupna kamienicy w przy ul. (...), składającej się z 12-15 pokoi do wynajęcia, dwóch kuchni oraz lokalu użytkowego. Pozwana nie posiadała jednak środków na zakup tej nieruchomości. Powód zaproponował zatem udzielenie pożyczki na zakup tej nieruchomości, która miał być przeznaczona pod wynajem. Pozwana w związku z zaufaniem, którym darzyła powoda i wieloletnią współpracą zgodziła się na pomysł powoda. Strony uzgodniły, że w późniejszym czasie powód tą nieruchomość odkupi, a przez cały czas będzie się nią zajmować, gdyż pozwana nie przebywała na stałe w K..

(dowód: umowa pośrednictwa k. 726-729, pismo SO w Krakowie k. 1045, wyrok z dnia 6.05.2003 roku do sygn. I C 1036/02/S, wyrok z dnia 16.12.2003 r. do sygn. II Ca 1450/03 k. 896, postanowienie z dnia 12.01.2006 roku k.

897, wyrok z dnia 6.03.2003 di sygn. IC 1036/02/s, wyrok z dnia 16.12.2003 roku do sygn. II Ca 1450/03 k. 896, postanowienie z dnia 12.06.2006 roku do sygn. I Ns 606/05/S k. 897, protokół przekazania nieruchomości przy ul. (...) k. 898, informacja SO w Krakowie k. 1045, zestawienie spraw toczących się z inicjatywy i przeciwko powodowi w SR w Krakowie k. 1191, zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, zeznania świadka K. K. (1) k. 448/2 1:41:35)

W dniu 6.10.2005 roku strony zawarły umowę pożyczki. Pozwana początkowo podpisała umowę nie czytając jej. Z umowy tej wynikało, że powód J. F. (1) pożyczył pozwanej M. K. kwotę 500.000 zł. Pozwana zobowiązała się do zwrotu pożyczki wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia zawarcia umowy, na żądanie powoda, nie później niż do 20 lat licząc od zawarcia umowy pożyczki. Powód oświadczył, że środki na pożyczkę posiadał z majątku odrębnego.

(umowa pożyczki z dnia 6.10.2005 roku k. 10, oryginał umowy k. 102)

Po dokładnym przeczytaniu umowy pozwana stwierdziła, że jej treść nie odpowiada wcześniejszym ustaleniom stron, gdyż zawiera stwierdzenie dotyczące odsetek. Pozwana nie godziła się natomiast na żadne dodatkowe obciążenia jej i rodziny, tym bardziej, że zakup nieruchomości przy ul. (...) w K. nie leżał w jej interesie tylko interesie powoda. W/w umowa miała zostać zniszczona a jej treść zastąpiono wspólnie zredagowaną przez strony nową umową z tej samej daty.

(dowód: zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40)

Według tej umowy powód udzielił pozwanej bezprocentowej pożyczki w wysokości 500.0000 zł w dniu 6.10.2005 roku. W umowie strony ustaliły, że kwota pożyczki zostanie przeznaczona na rozpoczęcie działalności gospodarczej-pokrycie wydatków związanych z jej rozpoczęciem lub związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Powód jako wynagrodzenie otrzymał prawo do korzystania z majątku związanego z wydatkowaniem pożyczki, też części pożytków z tej działalności gospodarczej. Działalność gospodarcza miała być rozpoczęta po zakończeniu remontów, bieżącej konserwacji itp. majątku związanego z wydatkowaniem pożyczki. Kwota pożyczki pochodziła z umowy zlecenia.

(dowód: kserokopia umowy pożyczki k. 124, e-mali z dnia 22.08.2012 k. 267)

Po podpisaniu tej umowy strony wspólnie ustaliły, że pierwotny tekst zostanie zniszczony. Powód jednak swojego egzemplarza nie zniszczył, wykorzystując go w dalszych pertraktacjach dotyczących zwrotu pożyczki.

(dowód: zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, e-mali z dnia 22.08.2012 k. 267)

Zgodnie z ustaleniami stron pozwana zakupiła nieruchomość przy ul. (...) w K.. Zaraz po zakupie tej nieruchomości został przeprowadzony jej generalny remont. Powód nadzorował remont, jego przebieg. Poniósł część kosztów tego remontu. Powód zamieszkał w jednym z lokali w tym domu na podstawie umowy najmu z dnia 11.11.2005 roku. Umowa najmu została jednak rozwiązana z uwagi na remont tej nieruchomości. Ponowną umowę najmu strony zawarły w dniu 12.12.2006 roku, ustalając czynsz na 110 zł, który był zmieniany na 480, w dniu 30.09.2009 roku na 2750 zł, w dniu 31.05.2009 roku na kwotę 960 zł. Kwoty 2750 i 960 zł był kwotami uiszczonymi przez powoda jednorazowo. Treść aneksów umów najmu powód pozwanej przedstawiał do podpisu wg treści przez siebie przygotowanej. Powód regularnie opłacał czynsz najmu swojej konkubinie, zarządcy nieruchomości J. J. (C.), którą wyznaczyła pozwana na polecenie powoda. Czynsz ten średnio miesięcznie nie przekraczał 180 zł. Pozwana udzieliła też pełnomocnictwa J. C. w tym w dniu 7.07.2009 roku pełnomocnictwa notarialnego do administracji i zarządu nieruchomością przy ul. (...), uiszczania opłat, występowania przeciwko dostawcom mediów, zawierania umów najmu i dzierżawy, ustalania wysokości czynszów, rozwiązywania i wypowiedzania tych umów, występowania przed bankami, podejmowania przelewów pieniężnych i korespondencji z sądu wieczystoksięgowego. J. J. (2) (C.) była zameldowana na pobyt czasowy w budynku przy ul. (...) w K. w okresie od 12.07.2008 do 31.07.2008, od 18.08.2008 do 15.11.2008 i od 24.11.2008 do 14.02.2009, od dnia 10.03.2009 do 27.07.2012 była zameldowana na pobyt stały pod tym adresem. Powód z J. J. zajmował jedno mieszkanie i jedną sypialnię. W mieszkaniu przy ul (...) znajdowało się centrum aktywności życiowej powoda. Tu przychodziła adresowana do niego poczta. Z mieszkania wspólnego z byłą żoną Z. F.

znajdującego się przy ul. (...) powód wymeldował się w dniu 31.10.2007 roku i zameldował się pod adresem Śliczna 12A/97 w K.. Wyprowadził się z niego wcześniej z uwagi na konflikt z byłą żoną odnośnie zarządu tą nieruchomością i podział majątku wspólnego, na mocy, którego nabył m.in. wyłączną własność mieszkania przy ul. (...) w K., które w niedługim czasie w 2009 roku zbył. Pod adresem przy ul. (...) powód zameldował się dopiero w dniu 15.02.2010 roku.

(dowód: umowa najmu k. 125, pełnomocnictwo k. 126, umowa najmu z dnia 12.12.2006 roku k. 206 i k. 257, ustalenia dotyczące umowy najmu k. 207 i k. 258, aneksy do umowy najmu k. 208 i k. 259-260, rozwiązanie umowy najmu z dnia 10.01.2006 roku k. 256, dowody opłat za najem k. 176-187 i k. 275-356 i k. 546, oświadczenie J. J. k. 541-542, kserokopia wypisu aktu notarialnego z dnia 31.10.2007 roku k. 715-720 i k. 733-734, potwierdzenie wymeldowania k. 717 i k. 735, pismo do KP k. 721, zaświadczenie lekarskie k. 722, protokół posiedzenia w sprawie do sygn. III RC 366/06/S z dnia 24.07.2009 roku k. 737, zaświadczenie o zameldowaniu k. 738, potwierdzenie wymeldowania k. 739, notarialne pełnomocnictwa z dnia 7.07.2009 roku k. 785-786, faktury za zakup przez powoda materiałów na remont k. 861-894, odpis Kw k. 895, sprawozdania z pełnienia funkcji zarządcy do sygn. I Ns 606/05/S k. 899-901 i k. 944-947, zawiadomienia o posiedzeniach k. 902 i k. 910 i k. 939-940, wniosek o zmianę zarządcy k. 903, pisma do zarządcy k. 904-909, pisma U. C. do powoda k. 911-926, apelacja do sygn. I Ns 606/05/S k. 927, wnioski do sygn. I Ns 606/05/S k. 930-938 i k. 949-951, postanowienie z dnia 17.04.2007 roku k. 941, protokół rozprawy z dnia 2.10.2006 do sygn. I Ns 606/05/S k. 942-943, doniesienia k. 948, dokumenty w aktach związkowych I Ns 606/05/S, pismo UM w K. k. 1039, zeznania świadka P. B. (1) k. 1101-1103, zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, częściowo zeznania świadka J. J. (2) k. 1:00:56, zeznania świadka K. K. (1) k. 448/2 1:41:35)

Po zakupie tej nieruchomości przez pozwaną powód zajmował się tą nieruchomością. Przedstawiał się sąsiadom, w tym P. B. (1) zamieszkującemu na sąsiedniej nieruchomości przy ul. (...) jako zarządca tej nieruchomości, ale zachował się jak właściciel tej nieruchomości. Te dwie nieruchomości graniczyły wspólną ścianą budynkową. Powód zajmował się wynajmowaniem pokoi studentom, a sam zajmował mieszkanie obok garażu. Sąsiedzi w tym P. B. (1) wszelkie sprawy związane z przenikaniem hałasów załatwiali z powodem jako zarządcą. To on odpisywał na pisemne monity. Na pisma te nie odpowiadała samodzielnie pozwana. Powód z uwagi na zgłaszanie skarg przez P. B. (1) bardzo się z nim skonfliktował. Pisał do różnych instytucji, aby podważyć jego działalność jako adwokata, pisał także pisma do (...), które nie były uwzględniane.

(dowód: zeznania świadka P. B. (1) k. 1101-1103, zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, notatka do policji k. 757, pismo KP k. 758, skargi do dziekana (...) i pisma powoda w sprawie P. B. k. 759-771, wniosek o przeprowadzenie kontroli przestrzegania przepisów prawa budowlanego k. 771-773, zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego k. 774, zawiadomienia i zaświadczenia z postępowania administracyjnego k. 775- 776, decyzja z dnia 6.03.2006 r. k. 777)

Pozwana w uwagi na stałe zamieszkiwanie poza K. i liczne obowiązki zawodowe w różnych miastach, zlecała powodowi zajmowanie się bieżącymi sprawami nieruchomości, udzielając mu szerokiego pełnomocnictwa do występowania przed wszelkimi władzami i urzędami, organami administracji urzędowo-rządowej i samorządowej, osobami fizycznym, sądami, instytucjami i innymi jednostkami, odwoływania się od decyzji, postanowień, orzeczeń, dochodzenia praw i roszczeń, zawierania ugód, składania psim podań, odbierania poczty oraz dokonywania innych czynności związanych ze sprawą przeciwko P. B.. W dniu 20.08.2008 roku pozwana udzieliła też pełnomocnictwa notarialnego (nr rep A(...)) powodowi m.in. do zbycia pod dowolnym tytułem darmym lub odpłatnym nieruchomości przy ul. (...), na warunkach według swobodnego uznania, kwitowania spłaty części lub całości ceny, zawierania umów przedwstępnych, zawierania umów najmu i dzierżawy tej nieruchomości na warunkach własnego uznania pełnomocnika, do ustalania i pobierania wysokości czynszu, podpisywania stosownych umowy, wypowiedzania ich i rozwiązywania. Powód zajmował się bieżącymi sprawami nieruchomości. Doradzał pozwanej w rozliczaniach z Urzędem Skarbowym oraz przy składaniu PIT-ów. Przekazywał jej też wszystkie dane potrzebne do rozliczeń, a związane z prowadzeniem najmu lokali w nieruchomości przy ul. (...) otrzymane od E. T. (1), którą J. C. jako pełnomocnik pozwanej, na polecenie powoda, zatrudniła od stycznia 2007 roku do prowadzenia księgowości nieruchomości przy ul. (...). Biuro tej księgowej obsługiwało też pod względem podatkowym działalność gospodarczą powoda tj. agencję (...). Powód sam lub za pośrednictwem swojej konkubiny J. J. (C.) przekazywał księgowej

wszelkie dokumenty potrzebne do rozliczenia. Pobierał wraz z zarządcą czynsze najmu od innych najemców, których nie przekazywał pozwanej. Lokale wynajmowano od 2007 roku tj. od ukończenia remontu. Umowy na wynajem podpisywał administrator budynku. Dochód przekraczający 5.000 zł z tej nieruchomości uzyskano dopiero w 2010 roku i ponownie w 2012 roku. Sama pozwana na nieruchomości tej była zaledwie kilkukrotnie. Nie przechowywała tam rzeczy osobistych, a jak chciała się w niej zatrzymać musiała się wcześniej umawiać z powodem, gdyż nie posiadała do niej nawet kluczy.

(dowód: umowa najmu k. 125, pełnomocnictwo z dnia 7.10.2005 roku k. 126, pełnomocnictwo z dnia 30.03.2006 roku k. 127, pisma k. 128, e –mali k. 129, PIT-y k. 130, dowody opłat za najem k. 176-187, umowa najmu z dnia 12.12.2006 roku k. 206, ustalenia dotyczące umowy najmu k. 207, aneksy do umowy najmu k. 208, e-mali z dnia 22.08.2012 k. 267, książka przychodu-rozchodu nieruchomości przy ul. (...) k. 500-505, oświadczenie J. J. k. 541-542, e-maile k. 598, pełnomocnictwo z dnia 20.08.2008 r. k. 599-600 i k. 1172, imienne upoważnienie do przeprowadzenia kontroli skarbowej k. 723, zaświadczenie z (...) k. 749-753, zawiadomienie o czynnościach wznowienia przebiegu granic k. 754-756, umowa z biurem (...) T. k. 780 i k. 789, oświadczenie J. J. k. 790, pismo (...) k. 791, pismo powoda do E. T. z załącznikami k. 952-954, pismo E. T. do powoda k. 955-956, protokół kontroli podatkowej k. 957-959, zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, częściowo zeznania świadka J. J. (2) k. 1:00:56, zeznania świadka K. K. (1) k. 448/2 1:41:35, zeznania świadka E. T. (1) k. 782 0:19:33)

Od 2009 powód w związku ze zmianą sytuacji w szkolnictwie nie podejmował dodatkowego zatrudnienia w innych wyższych szkołach poza A. Szkołą Wyższą w W.. Zmniejszeniu znacznemu uległy jego zarobki. W lipcu i sierpniu 2012 roku powód pobrał wynagrodzenie w kwocie około 2600 zł. W dniu 9.07.2012 roku wypowiedziano mu umowę o pracę.

(dowód: zaświadczenie o zarobkach k. 38-39 i k. 88-89, rozwiązanie umowy prace k. 40 i k. 90, oświadczenie k. 4 i k. 911, wyciąg z rachunku bankowego k. 42-46 i k. 92-96, świadectwo pracy k. 213)

W kwietniu 2010 roku powód przebył operację usunięcia głębokich węzłów chłonnych w szyi. W 2011 roku poddano powoda badaniom histopatologicznym w związku z nabrzmiewającym węzłem chłonny o nieznannej etiologii. W dniu 14.01.2012 roku po wykonaniu badania TK u powoda zdiagnozowano narośl na nagłośni i skierowano do poradni laryngologicznej celem dalszej pogłębionej diagnostyki. W dniu 19.01.2012 roku lekarz otolaryngolog skierował powoda na zabieg. Po wykonaniu badania MR w dniu 2.04.2012 roku, powodowi na dzień 10.04.2012 rok wyznaczono przyjęcie na zabieg otolaryngologiczny. Po wykonaniu jednak badania USG i stwierdzeniu zmian węzłów chłonnych szyi, operacja nie została wykonana. Powoda poddano leczeniu antybiotykowemu. W późniejszym okresie nie wykonano również tego zabiegu z uwagi na zdiagnozowaną u powoda boreliozę, którą również leczono antybiotykiem. W dniu 1.06.2012 roku otrzymał skierowanie na oddział zakaźny z powodu podejrzenia boreliozy, na skutek ugryzienia przez kleszcza. W dniu 5.07.2012 roku pozostawał pod obserwacją w kierunku boreliozy na oddziale chorób zakaźnych szpitala (...) w K.. Poddano go antybiotykoterapii. W październiku 2012 roku powód przeszedł zabieg usunięcia cysty na nagłośni. Powód przebywał też w szpitalu Specjalistycznym im. G. N. w K. na oddziale otolaryngologii w okresie od 17.10.2012 do 19.10.2012 z powodu omdlenia po przebytych zabiegu usunięcia cysty w nagłośni. Niezależnie od powyższych schorzeń powód od 2008 cierpił na stan przepuklinę roztworu przełykowego. Miał problemy z nerwem strzałkowym, który wymagał rehabilitacji. Przeszedł operację wycięcia polipa esicy. Od 2008 roku leczy się na postępującą zaćmę i cierpi na nadmierne rogowacenie i pęknięcie stóp. W ostatnim czasie pojawiły się narośla na powiekach.

(dowód: dokumentacja medyczna z receptami i skierowaniami k. 12-37 i k. 62-87 i k. 223-226 i k. 268-271)

W 2012 roku pozwana wraz z mężem przebywała 6 tygodni na Ukrainie. W 2011 roku zwiedzili Rumunię, Chorwację. Była to wycieczka objazdowa własnym samochodem typu camper. W 2010 roku (maj-wrzesień) pozwana z mężem byli w A., Australii i A.. Wycieczka trwała około 5 miesięcy. Pozwana z mężem podróżowali z plecakami zatrzymując się na poszczególnych kontynentach do 1 miesiąca czasu. Zamieszkiwali i żyli wraz z miejscową ludnością, w warunkach bytowania ludności zamieszkującej dany zwiedzany teren. Po tych krajach poruszali się autostopem. W Australii wynajmowali camper. Zakupili tylko bilet lotniczy dookoła świata na loty między kontynentami. Bilet kosztował

około 1000 funtów brytyjskich. Pozwana posiada dwie córki. Młodsza córka studiuje w K., a starsza w S.. Pozwana z mężem finansują studia córek. Córki także częściowo zarabiają na swoje utrzymanie. Posiadają stypendia i dorabiają w hotelach jako animatorzy czasu wolnego.

(dowód: zeznania świadka K. K. (1) k. 448/2 1:41:35, zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, częściowo zeznania świadka B. B. (1) k. 569 0:23:11, zeznania świadka J. B. k. 569 0:40:25, zdjęcia k. 589-594, umowy zlecenia z rachunkami k. 609-610, umowa współpracy k. 612-615, dokument zlecenia opieki k. 617-619, artykuły o podróżach pozwanej k. 620-624)

Pozwanej zależało na rozliczeniu umowy pożyczki i odkupieniu przez powoda od niej nieruchomości przy ul. (...), która stanowiła dla niej jedynie zagadnienie problematyczne i nie przynosiła jej żadnych dochodów. Pozwana od maja 2012 roku chciała zakończyć współpracę z powodem. Dokonać ostatecznego rozliczenia tak aby mogła zakupić mieszkanie dla siebie i swojej rodziny w K., gdyż tu planowała się osiedlić. Posiadała częściowe środki na zwrot pożyczki z zaoszczędzonych z pracy zawodowej pieniędzy. Dochód pozwanej i jej męża w roku 2008 wyniósł 67.777,49 zł, w 2009 r. 81.613,43 zł, w 2010 wyniósł 51.041,90 zł, w 2011 wyniósł 54.281,87 zł, w 2012 wyniósł 50.452,61 zł.

(dowód: zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, PIT-y k. 131-139 i k. 479-490 i k. 601-608)

W dniu 16.07.2012 roku pozwana wraz z mężem sprzedali nieruchomość w T. obj. KW nr (...) poł. przy ul. (...) na rzecz J., A. i M. B. za kwotę 300.000 zł. Nieruchomość tą pozwana z mężem zakupili od J. i B. B. (1) w dniu 19.02.2003 roku za 150.000 zł. J. B. i B. B. (1) mieli wówczas problemy finansowe i długi rodzinne. Według ustnych ustaleń pozostali w tej nieruchomości z prawem zamieszkania za utrzymanie i dbanie o tą nieruchomość.

Pozwana po transakcji w dniu 16.07.2012 roku otrzymywała częściowe wpłaty ceny sprzedaży na konto bankowe: w dniu 11.07.2012 otrzymała 100.000 zł od J. B., w dniu 17.07.2012 roku otrzymała 50.000 zł jako zapłata części ceny sprzedaży od A. B., a w dniu 17.07.2012 roku 50.000 zł od M. B.. W dniu 26.04.2013 roku M. B. przelał na konto pozwanej kwotę 50.000 zł. Do zapłaty pozostaje 50.000 zł. A. i M. B. posiadali środki na spłatę ceny sprzedaży z darowizn uzyskanych od dziadków w sumarycznej kwocie 150.000 zł. J. B. posiadał oszczędności z pracy zarobkowej trzyletniej w Irlandii.

(dowód: odpis KW k. 159-161, potwierdzenie wykonania operacji bankowej k. 191-193 i k. 376-381 i k. 430, kserokopie wypisów aktów notarialnych k. 491-495, zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, częściowo zeznania świadka K. K. (1) k. 448/2 1:41:35, częściowo zeznania świadka B. B. (1) k. 569 0:23:11, zeznania świadka J. B. k. 569 0:40:25, zeznania świadka M. B. k. 569 0:58:18, zeznania świadka A. B. k. 569 1:6:47)

Powód z uwagi trwające liczne postępowania sądowe o m.in. w sprawach o obniżenie alimentów na rzecz synów do sygn. III RC 472/11/S i wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego do sygn. III RC 239/12/S, nadal nie chciał przejąć własności nieruchomości przy ul. (...) na swoje nazwisko. Zaproponował zatem córce swojej konkubiny K. S. (1) przystąpienie do umowy sprzedaży tej nieruchomości z pozwaną.

(dowód: postanowienia o zwolnieniu powoda od kosztów sądowych z dnia 22.06.2012 i 3.04.2012 do sygn. III RC 239/12/S i III RC 472/11/S k. 47-48 i k. 97-98, pisma procesowe powoda do sygn. III RC 366/06/S i I C 1267/04 i IC 1267/02 k. 214- 223, pismo SR w Krakowie do sygn. III RC 472/11/s k. 388 i k. 432, protokół posiedzenia w sprawie do sygn. III RC 366/06/S z dnia 24.07.2009 roku k. 737, zawiadomienie do sygn. I Ns 606/05/S k. 902, zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, zeznania świadka K. K. (1) k. 448/2 1:41:35)

W dniu 5.07.2012 roku pozwana sprzedała nieruchomość poł. w K. przy ul. (...) obj. Kw (...) K. S. (1) za kwotę 620.000 zł. Była to cena odbiegająca od wartości rynkowej podobnych nieruchomości, które kształtowały się na poziomie 900.000 zł -1.200.000 zł. Część ceny sprzedaży w wysokości 327.950 zł K. S. (1) zapłaciła pozwanej płacąc przelewem w dniu 6.07.2012 roku w kwocie 264.500 zł oraz w dniu 11.07.2012 roku 15.000 euro, a pozostałą część w wysokości 292.050 zł zobowiązała się uiścić w terminie 6 miesięcy. Przed datą sprzedaży w dniu 3.07.2012 roku powód wymeldował się z pod tego adresu.

(dowód: akt notarialny z dnia 5.7.2012 roku k. 188-190, zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, potwierdzenie wykonania przelewu k. 194-195 i k. 374-375, potwierdzenie wymeldowania k. 739, wydruki ofert sprzedaży z Internetu k. 998)

Częściowo środki uzyskane z sprzedaży nieruchomości w K. i T. pozwana przekazała córce na zakup mieszkania w K. przy ul. (...) w ostatecznej kwocie 270.000 zł latem 2012 roku. Pozostałe środki wykorzystywała do rozliczania umowy pożyczki z powodem. Część środków na spłatę tej pożyczki posiadała z pieniędzy udostępnionych jej przez brata w ramach prowadzenia wspólnego interesu w formie spółki cywilnej pod postacią wypożyczalni nart. W lipcu 2012 roku pobrała od brata kwotę 40.000 zł, która w następnym miesiącu zwróciła. Brat pozwanej w Z. prowadził przedsiębiorstwo wynajmu autobusów. Pozwana od 2010 roku podejmowała zatrudnienie na Uniwersytecie Pedagogicznym w K.. Wcześniej pracowała na (...) w K.. Podejmowała też zatrudnienie w szkole w K.. Do 2000 roku pozwana wraz z mężem pracowali jako menadżerzy w hotelach. Mąż pozwanej do 2010 roku prowadził prywatne biuro podróży. Obecnie pracuje w wypożyczalni nart w Z.. Niejednokrotnie pozwana i jej mąż dorabiali wyjeżdżając jako piloci wycieczek lub rezydenci.

(dowód: zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, zeznania świadka M. P. k. 478 0:43:44, częściowo zeznania świadka K. K. (1) k. 448/2 1:41:35, częściowo zeznania świadka B. B. (1) k. 569 0:23:11, wydruki z ofert internetowych k. 625)

W okresie od 13.06 do 17.07.2012 roku pozwana wybrała ze swoich kont bankowych nr (...) i (...) i (...) i (...) i (...) i (...) w sumie 255.054,51 zł i 9.000 euro. Kwoty te przekazywała powodowi etapowo. W dniu podpisania umowy sprzedaży tj. 5.07.2012 roku przekazał powodowi kwotę 124.000 zł i 4.000 euro. Powód nie potwierdził wówczas pisemnie odbioru tej kwoty od pozwanej zaslaniając się wzajemnym zaufaniem i podpisaniem oświadczenia w końcowej fazie rozliczenia. Powód kwotę tą w dniu podpisania umowy przekazał K. S. (1), która przelała je na konto pozwanej jako częściową spłatę pierwszej transzy ceny nabycia nieruchomości przy ul. (...).

(dowód: zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, historia rachunków bankowych pozwanej k. 363-373 i k. 468-478)

Pozwana umówiła się z powodem na spotkanie w dniu 27.07.2012 roku, gdy przekazała mu kolejną część z tytułu zwrotu pożyczki w wysokości 30.000 zł. Zależało jej wówczas na potwierdzeniu przez powoda otrzymanych tytułem zwrotu pożyczki kwot. W dniu 27.07.2012 roku powód podpisał oświadczenie, w którym podawał, że otrzymał od pozwanej 343.000 zł tytułem zwrotu pożyczki z 2005 roku. Treść tego oświadczenia powodowi pozwana podyktowała. Do rozliczenia z umowy pożyczki pozostawała kwota 157.000 zł. Powód zachowywał się wówczas jak osoba zdrowa w pełni sił fizycznych i psychicznych. Spotkanie przebiegało w spokojnej atmosferze.

(dowód: zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, kserokopia oświadczenia k. 49, częściowo zeznania świadka J. J. (2) k. 1:00:56, częściowo zeznania świadka K. K. (1) k. 448/2 1:41:35)

W dniu 18.08.2012 roku pozwana telefonicznie poinformowała powoda, że nie zwróci mu żadnych dodatkowych pieniędzy bez podpisania oświadczenia o treści: „J. F. (1) oświadcza, że M. K. spłaciła w całości 500.000 zł –pożyczkę zaciągniętą w dniu 6.10.2005 rok. W związku z powyższym oświadczam, że nie mam żadnych roszczeń finansowych ani innych w stosunku do niej wynikających z zawarcia w dniu 6.10.2005 roku umowy pożyczki”. Pozwana zwróciła się również o podanie przez powoda dokładnych danych dotyczących pożyczki. Tego samego dnia drogą internetową powód podał pozwanej numery kont bankowych w (...) utworzonych celem ulokowania środków ze zwróconej pożyczki w kwocie 157.000 zł. Na posiadane przez powoda rachunki bankowe w (...) S.A pozwana nie wpłacała kwot ze spłaty pożyczki.

(dowód: e-maile z dnia 18.08.2012 roku k. 11 i k. 50 i k. 384 i k. 384, e-maile z dnia 21.08.2012 roku k. 51, e-mali z dnia 22.08.2012 roku k. 52, e-mail z dnia 7.08.2012 k. 638, treść oświadczenia k. 53-54, wydruki z kont powoda k. 272-274)

Strony próbowały polubownie rozwiązać spór dotyczący rozliczenia pozostałej kwoty 157.000 zł. Prowadziły w tym celu korespondencje e-mailowa, w której podkreślana była okoliczność pożyczki bezprocentowej i pozostałej kwoty do rozliczenia w wysokości 157.000 zł.

(dowód: zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, częściowo zeznania świadka J. J. (2) k. 1:00:56, e-maile k. 267 k. 384 i k. 539, e-mail powoda z dnia 24.09.2012 r. k. 595, pismo powoda z dnia 3.11.2012 roku k. 596-597)

Pozwana uzależniała też ostateczne rozliczenie z umowy pożyczki z powodem od przekazania przez niego wszelkich dokumentów dotyczących nieruchomości przy ul. (...) w posiadanie, których wszedł na podstawie pełnomocnictwa. Dokumenty były jej potrzebne do kontroli skarbowej, a zarządca nieruchomości J. C. (2) (J.)- konkubina powoda nie chciała ich pozwanej przekazać. Pozwana zgłosiła nawet zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez powoda i jego konkubinę polegającym na zatrzymaniu dokumentacji dotyczącej zarządzania nieruchomością przy ul. (...).

(dowód: zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40, wezwanie US z dnia 6.12.2012 roku k. 203, pismo z dnia 4.12.2012 roku k. 266, pismo pozwanej do US k. 382-383, zeznania świadka E. T. (1) k. 782 0:19:33)

Pismem z dnia 23.11.2012 roku już w trakcie tego postępowania, odebrany przez pozwaną w dniu 28.11.2012 roku powód uchylił się od skutków prawnych oświadczenia z dnia 27.07.2012 roku, podając, że pozwana wiedziała, iż był w stanie wyłączającym świadome i swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli z powodu choroby. Ponadto oświadczenie złożone pozwanej było pozorne, wywołane podstępem, gdyż obawiał się, że grozi mu poważne niebezpieczeństwo majątkowe. Oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia z dnia 27.07.2012 roku powód podtrzymał w oświadczeniu z dnia 20.12.2012 roku.

(dowód: kserokopia oświadczenia k. 49, oświadczenie z dnia 23.11.2012 roku z dowodem odbioru k. 198, oświadczenie z dnia 20.12.2012 roku z dowodem nadania k. 199-200 i k. 229)

Pismem z dnia 10.12.2012 roku wysłanym pozwanej w dniu 11.12.2012 roku powód wypowiedzi umowę pożyczki z dnia 6.10.2005 i wezwał do zwrotu całej kwoty 500.0000 zł w terminie do dnia 18.12.2012 roku.

(dowód: wezwanie z dnia 10.12.2012 roku k. 201)

W dniu 19.12.2012 roku K. S. (1) na wezwanie powoda J. F. (1) legitymującego się pełnomocnictwem od pozwanej zapłaciła mu kwotę 292.050 zł tytułem części ceny sprzedaży nieruchomości w K. przy ul. (...). Pieniądze zostały wydane do ręki w gotówce powodowi, nie oponował on przed taką formą transakcji. K. S. konsultowała ze znajomymi adwokatami treść pełnomocnictwa i możliwość przekazania pełnomocnikowi pozwanej pieniędzy. K. S. nie skontaktowała się telefonicznie w tym dniu z pozwaną celem ustalenia takiej formy uiszczenia drugiej transzy ceny sprzedaży. Pozwana pismem z dnia 19.12.2012 roku informowała K. S. o zbliżającym się terminie spłaty drugiej raty ceny sprzedaży. Pozwana otrzymała od K. S. pismo z daty 22.12.2012 roku informujące, że kwotę drugiej raty przekazała już J. F..

(dowód: kserokopia oświadczenia K. S. (1) z dnia 21.12.2012 roku k. 171, akt notarialny z dnia 5.7.2012 roku k. 188-190, dowody przelewów. 194-195 i k. 374-375, pismo pozwanej z dnia 19.12.2012 roku k. 996, pismo z K. S. (1) z dnia 21.12.2012 roku k. 997, częściowo zeznania świadka K. K. (1) k. 448/2 1:41:35)

W dniu 19.12.2012 roku powód złożył oświadczenie o potrąceniu kwoty 292.050 zł z częścią zobowiązania pozwanej wynikającej z umowy pożyczki z dnia 6.10.2005 roku. Powód stwierdził, że do zwrotu pozostaje kwota 207.950 zł, którą pomniejszył jeszcze o 59.950 zł z tytułu kosztów i wynagrodzenia pozwanej. Ostatecznie powód w oświadczeniu tym wskazał, że do zapłaty przez pozwaną pozostaje kwota 157.000 zł. Pismo to powód wysłał do pozwanej w dniu 19.12.2012 roku.

(dowód: pismo z dnia 19.12.2012 roku k. 148, z dowodem nadania k. 148)

Pozwana w dniu 4.03.2013 roku przed Notariuszem I. P. w Kancelarii Notarialnej w K. przy ul. (...) odwołała w całości pełnomocnictwo sporządzone w dniu 20.08.2008 Rep A. nr 17820/2008 oraz pełnomocnictwo udzielone powodowi w formie aktu notarialnego z dnia 20.08.2008 rep A 17827.2008 i z dnia 10.10.2008 roku Rep A 20693/2000

pozbawiając ich wszelkich skutków prawnych. O odwołaniu pełnomocnictw z żądaniem zwrotu wszystkich wypisów i kopi uwierzytelnionych tych pełnomocnictw pozwana poinformowała powoda pismem z dnia 5.03.2013 roku.

(dowód: kserokopie wypisów aktów notarialnych k. 962-963, pismo z dnia 5.03.2013 roku k. 961)

Oświadczeniem z dnia 20.03.2013 roku pozwana potrąciła przysługującą jej wierzytelność w kwocie 292.050 zł w stosunku do powoda z tytułu pobrania przez niego części ceny od K. S. (1) w związku z zawarciem umowy sprzedaży nieruchomości w K. przy ul. (...) z wierzytelnością w kwocie 157.000 zł dochodzoną przez powoda pierwotnie w pozwie w przedmiotowej sprawie. Pismo to wysłała do powoda w dniu 27.03.2013 roku

(dowód: oświadczenie o potrąceniu z potwierdzeniem nadania k. 172-174)

Pismem z dnia 5.04.2013 roku powód podał, że błędnie określił w oświadczeniu kompensacyjnym należną mu kwotę, gdyż uważał, że oświadczenie z dnia 27.07.2012 roku jest skuteczne.

(dowód: kserokopia oświadczenia kompensacyjnego k. 148, z dowodem nadania, pismo z dnia 5.04.2013 roku k. 202 i k. 228)

Po pojawieniu się sporu między stronami w 2012 roku powód podjął szereg działań aby pozwanej zaszkodzić. Złożył donosy do urzędu skarbowego, jednocześnie nie chcąc wydać dokumentacji dotyczącej zarządzania nieruchomością potrzebnych do rozliczenia z US. Interweniował u pracodawców pozwanej, podając, że jest ona złodziejką. Straszyl ją również o wstrzymaniu finansowania studiów córki w S..

(dowód: zeznania pozwanej k. 1000 1:20:40)

Powód pozostaje nadal w leczeniu onkologicznym. Nie posiada majątku, który zbywał w latach 2005-2009. Sprzedał wówczas mieszkanie w K. przy ul. (...), a w 2007 roku udział w K. w P.. W późniejszym czasie rozliczył się także z majątku wspólnego małżonków. Obecnie wynajmuje mieszkanie w K. gdzie pracuje jako wykładowca. Opłaty za czynsz i media wynoszą 1800-2000 zł. Pokrywa też koszty wyżywienia i leczenia refluksu żołądkowego. W sumie jest to kwota 1500 zł. Koszty pralni i sprzątanía wynoszą powoda 300 zł miesięcznie. Ponosi koszty uczestniczenia na konferencjach w kwocie 2000 zł jednorazowo. Zakupuje książki.

(dowód: częściowo zeznania powoda k. 1000 1:08:14, harmonogramy zajęć dydaktycznych k. 543-544 i k. 740-747, zarządzenie rektora k. 545)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach niniejszej sprawy oraz zalegające w aktach spraw związkowych. Wiarygodność tych dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu.

Sąd dokonał także ustaleń faktycznych w oparciu o osobowe źródła dowodowe. Całkowitą wiarygodnością Sąd obdarzył zeznania pozwanej. Pozwana przez cały czas trwania tego postępowania przedstawiała jedną wersję wydarzeń związanych z zawarciem umowy pożyczki, była w swoich tezach konsekwentna i nie zmieniała ich wraz z pojawianiem się nowych twierdzeń i dowodów, przedstawianych przez powoda. Przedstawiła ona w sposób logiczny i chronologiczny okoliczności zawarcia dwóch umów pożyczek z daty 6.10.2005 r. Rzeczowo i spójnie opisała w jaki sposób doszło do rozwiązania pierwszej umowy i podpisania drugiej, która faktycznie łączyła strony. Pozwana przedstawiła także prawdziwie same podstawy zawarcia umowy pożyczki jak też jej następcejszej spłaty i stosunków z powodem w okresie od 2005 do 2012. Jej zeznania znajdują pełne odzwierciedlenie w dokumentach zalegających w aktach sprawy.

Takiego waloru nie miały dla Sądu zeznania powoda, który od samego początku przejawiał tendencje do konfabulacji i przedstawiania zdarzeń z przeszłości w korzystny dla siebie sposób, ale nie koniecznie prawdziwy. Powód w trakcie tego postępowania zmieniał treść podawanych oświadczeń i chronologii wydarzeń. Sąd nie podzielił zeznań powoda w szczególności o obowiązywaniu równocześnie dwóch umów pożyczki z dnia 6.10.2005 roku. Treść tych umów jest różna i wyklucza jednoczesne obowiązywanie obydwu umów. Ponadto o obowiązywaniu tylko drugiej umowy z tej daty

świadczy sam pozew, który powód złożył do tut. sądu gdzie domagał się jedynie zasądzenia kwoty 157.000 zł, która stanowiła dopełnienie do zapłaconej już przez pozwaną kwoty 343.000 zł z tej pożyczki bez odsetek. Zdaniem Sądu pierwotna postawa procesowa powoda, która w trakcie tego postępowania dynamicznie zmieniała się, świadczyła o tym, że strony faktycznie łączyła tylko druga umowa pożyczki, nie przewidująca żadnych odsetek. Potwierdza to również okoliczność potwierdzona przez powoda, iż to on z własnych środków finansował remont tej kamienicy. Także zeznania powoda dotyczące samego uregulowania kwestii odsetek umownych z pierwszej umowy były niewiarygodne. Strony w tym temacie nie podjęły żadnych rozmów. Właśnie z uwagi na brak przejrzystości treści pierwszej umowy zastąpiły ją treścią umowy drugiej z daty 6.10.2005 roku. Powód w sposób bardzo chaotyczny i nieprecyzyjny próbował tłumaczyć kwestię postanowień umownych dotyczących odsetek, raz podając, że miały być to odsetki ustawowe liczone od momentu, gdy nieruchomości przy ul. (...) zacznie przynosić dochody. Później dodając, że wysokość wynagrodzenia za udzielenie pożyczki miała stanowić wartość pożytków z wyrównaniem od 2005 roku. Te zeznania powoda były dotknięte wewnętrznymi sprzecznościami, podawane przez niego zastrzeżenia umowne o odsetkach i pożytkach wzajemnie się wykluczały. Sąd za niewiarygodne i sprzeczne z materiałem dowodnym uznał zeznania powoda, iż nie pobierał pożytków z nieruchomości przy ul. (...). Powód pobierał czynsze najmu od lokatorów. Powód w swoich zeznaniach całkowicie pominął też wątek rodzinny i rozliczeń majątkowych z ówczesną żoną, które miały kluczowe znaczenie dla zawarcia samej umowy pożyczki i nabycia właśnie przez pozwaną nieruchomości przy ul. (...). Powód w sposób całkowicie odrealniony podawał, że nie zakupił tej nieruchomości, na której zresztą ze swoich środków przeprowadzał remont, bo zajmował się wówczas tylko pracą naukową i dydaktyczną. Sąd nie podzielił zeznań powoda w zakresie spożytkowania przez niego kwoty 292.050 zł otrzymanej od K. S. jako drugiej transzy zapłaty ceny sprzedaży nieruchomości przy ul. (...) (0:41:28). Powód odmówił odpowiedzi na pytania dotyczące osób od których w 2005 roku pożyczył pieniądze, a które w 2012 roku z tej transzy zwracał. Powód niewiarygodnie przedstawiał, że nie zamieszkiwał na nieruchomości przy ul.(...), co innego wynika z wiarygodnego materiału dowodowego, w tym zeznań świadka P. B. (1). Odmienne oświadczenie pełn. powoda złożył też na rozprawie w dniu 15.04.2012 roku k. 241/2 0:12:06, podkreślając, że nie kwestionuje faktu zamieszkiwania na tej nieruchomości przez powoda do końca lipca 2012 roku. Powód niewiarygodnie przedstawił także moment dowiedzenia się o boreliozie i wykonania badań. Skierowanie otrzymał nie jak podawał w lipcu 2012 roku a w czerwcu 2012 roku. W aktach postępowania nie zalega natomiast żadna dokumentacja z pobytu szpitalnego związanego z chorobą boreliozy u powoda, tylko zaświadczenie lekarskie z 5.07.2012 roku o diagnozowaniu tej choroby. Niewiarygodne były dla Sądu także wyjaśnienia powoda dotyczące warunków w jakich podpisywał oświadczenie z dnia 27.07.2012 roku o odebraniu od pozwanej z tytułu pożyczki kwoty 343.000 zł. Poza gołosłownymi twierdzeniami powoda o groźbach kierowanych pod jego adresem przez pozwaną, twierdzenia te nie znajdują żadnego potwierdzenia. Obarczone są także wewnętrzną sprzecznością i nielogicznością. Powód bowiem podawał, że nie otrzymał od pozwanej żadnych pieniędzy, a obawiał się niewykonania przez nią umów pożyczki z 2005 roku, w sytuacji, gdy posiadał dokumenty tych pożyczek. Powód niewiarygodnie przedstawiał także swój ówczesny stan zdrowia powołując się na w/w boreliozę i stan po wycięciu chłoniaków co miało miejsce na kilka miesięcy przed podpisaniem tego oświadczenia. W sposób niespójny powód przedstawiał także swoją sytuację majątkową na przestrzeni od 2005 roku do chwili obecnej. Podawał bowiem, że w 2005 roku na pożyczkę dla pozwanej pożyczał środki od innych osób. Jednocześnie zaznaczał, że na prowadzony do 2007 roku remont kamienicy przy ul. (...) posiadał własne środki m.in. z pracy na kilku etatach. Te wyjaśnienia powoda są wewnętrźnie sprzeczne. Z jednej strony musiał bowiem pożyczać pieniądze, a z drugiej posiadał wysokie dochody z wynagrodzenia za pracę i sprzedaży innych nieruchomości. Powód niewiarygodnie przedstawił też swoją obecną sytuację materialną, podkreślając, że jest „tragiczna”. Powód jak wskazano wyżej nie określił w jaki konkretnie sposób spożytkował kwotę 292.050 zł pobraną w grudniu 2012 roku. Zaznaczał, że spłacił swoje wcześniejsze zobowiązania, które jednak nadal istnieją.

Sąd oddalił wniosek dowodowy o ponowne przesłuchanie powoda z k. 1136/2. Powód został bardzo dokładnie przesłuchany na rozprawie w dniu 24.11.2014 roku. Sąd zadał mu wiele kluczowych dla tego procesu pytań. Powód wypowiadał się też na wskazane w piśmie z k. 1136/2 okoliczności. Ponadto pełnomocnik powoda był wcześniej zawiadomiony o terminie rozprawy mógł zatem się odpowiednio do tej rozprawy przygotować, także w zakresie pytań, które zamierzał zadać powodowi, udzielić pełnomocnictwa substytucyjnego, jeśli na rozprawie nie mógł się stawić.

Zeznania świadka M. P. Sąd uznał za wiarygodne. Świadek przedstawił rzetelnie jaką działalność gospodarczą prowadzi i w jaki sposób udzielał wsparcia finansowego pozwanej.

Zeznania świadka J. J. (2) Sąd uznał za częściowo wiarygodne. Świadek jako konkubina powoda przedstawiał okoliczności związane z zarządzaniem nieruchomością przy ul. (...) przez powoda i okoliczności podpisania przez powoda oświadczenia z dnia 27.07.2012 roku w sposób zniekształcony. Świadek pozostawał pod wyraźnym wpływem powoda. Ukrywał związek z powodem. Podkreślał, że powód nie mieszkał na nieruchomości przy ul. (...), gdy sam powód na rozprawie w dniu 15.04.2013 roku okoliczność tę potwierdził, przedkładając też plik dowodów pokrycia czynszu najmu, aby w następnych pismach procesowych właśnie przed rozprawą, na której przesłuchiwano świadka wersję co do zamieszkania na tej nieruchomości zmienić. Świadczy to o ukierunkowaniu zeznań świadka przez powoda. Świadek niewiarygodnie przestawił, że z najmu lokali nieruchomości przy ul. (...) rozliczał się z pozwaną. Pozwana na przestrzeni 2005-2012 na tej nieruchomości była kilkukrotnie, a przelewów bankowych J. J. na rzecz pozwanej nie dokonywała. Świadek niewiarygodnie przedstawił też stosunek zobowiązaniowy łączący strony, wiedzę na ten temat czerpał od powoda. Świadek w bardzo zawiły i szczątkowy sposób opisywał sposób rozliczenia stron z umowy pożyczki. Świadek niewiarygodnie opisał stan zdrowia powoda podczas podpisywania oświadczenia z dnia 27.07.2012 roku. Z jednej strony świadek podkreślał, że nie kontaktował się z powodem i nie znał jego sytuacji, a z drugiej zwracał uwagę na przebyte zabiegi, operacje powoda i boreliozę, w takcie leczenia, której pozostawał. Zeznania świadka w tym temacie były zatem niespójne i niewiarygodne. Świadek nie przedstawił również prawdziwych motywów zakupu przez swoją córkę K. S. (1) nieruchomości przy ul. (...) od pozwanej w lipcu 2012 roku, z uwagi na relacje rodzinne i przyjacielskie łączące świadka z powodem i córką. Świadek w odosobniony sposób opisywał transakcję zakupu i sprzedaży przez pozwaną nieruchomości w T. od państwa B.. Odmienne kwestię tą opisywała sama pozwana i świadkowie B. B. (1), J. B., M. B., A. B..

Zeznania świadka K. K. (1) męża pozwanej, były dla Sądu częściowo wiarygodne. Świadek ujawniał duże zdenerwowanie. Na wiele pytań nie potrafił odpowiedzieć. Zasłaniał się niepamięcią. Nie znał dokładnie sytuacji majątkowej swojej i pozwanej, argumentując, że kwestiami tymi zajmowała się wyłącznie pozwana. Świadek w sposób zbieżny z zeznaniami pozwanej opisywał okoliczności zawarcia umowy pożyczki oraz podpisania oświadczenia w dniu 27.07.2012 roku przez powoda.

Zeznania świadków B. B. (1), J. B., M. B., A. B. w kwestii posiadania środków na spłatę ceny sprzedaży nieruchomości w T. w lipcu 2012 roku Sąd uznał za wiarygodne. Te zeznania świadków były logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniały. Zeznania świadka B. B. (1) i J. B. różniły się jedynie w zakresie przyczyn sprzedaży tej nieruchomości w 2003 roku. B. B. (3) wskazywała na trudności finansowe związane z utratą pracy, a świadek J. B. na problemy finansowe całej rodziny związane z prowadzoną przez teścia działalnością gospodarczą. Bardziej przekonująco kwestię tą wyjaśnił świadek J. B., opisując szczegółowo okoliczności trudności rodzinnych, dlatego w tym zakresie Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka B. B. (1).

Zeznania świadka E. T. (1) Sąd uznał za wiarygodne. Świadek opisał współpracę polegającą na obsłudze księgowej nieruchomości przy ul. (...).

Zeznania świadka U. C. nie wniosły do sprawy nic istotnego. Świadek opisał tylko przebywanie powoda na nieruchomości przy ul. (...) w związku z prowadzoną tam przez powoda działalnością gospodarczą. Nie znał jego miejsca zamieszkania w latach 2005-2012 r.

Zeznania świadka P. B. (1) Sąd uznał za wiarygodne, przekonujące i szczerze. Świadek mimo konfliktu z powodem przedstawił ważne dla niniejszej sprawy okoliczności zajmowania się przez powoda zarządzeniem nieruchomości przy ul. (...) w okresie po zakupie tej nieruchomości przez pozwaną. Nie krył napiętych stosunków z powodem, szeroko o nich opowiadał, co dodatkowo utwierdziło Sąd w przekonaniu, że przedstawione przez świadka relacje są prawdziwe.

Zeznania świadka K. S. (1) nie były dla Sądu wiarygodne. Świadek był zainteresowany przebiegiem tego postępowania w związku z powiązaniem przyjacielsko rodzinnymi z powodem. Matka świadka pozostawała konkubina powoda.

Ponadto świadek bardzo długo unikał stawiennictwa w sądzie, usprawiedliwiając się różnymi okolicznościami. Mimo wezwania Sądu nie przedłożył historii swoich rachunków bankowych. Wszystko to określało świadka jako osobę niewiarygodną, mającą wiele do ukrycia. W taki sam sposób świadek zeznawała przesłuchiwana w drodze pomocy sądowej. Niewiarygodnie podawała, że w okresie zakupu nieruchomości przy ul. (...) nie otrzymała od powoda żadnych pieniędzy w gotówce ani przelewem. Świadek w tym przedmiocie nie podparł się żadaną przez Sąd historią rachunku bankowego. Ponadto świadek w newralgicznych kwestiach zasłaniał się niepamięcią. Mało przekonywująco też przedstawiała kwestię prób skontaktowania się telefonicznego z pozwaną w dniu 19.12.2012 roku przed przekazaniem drugiej raty. Nie potrafiła podać nr telefonu. Mało logicznie przedstawiała też kwestię przekazania powodowi drugiej raty ceny nabycia w domku w lesie, gdzie trzymała pieniądze uzyskane z kredytu w kwocie około 300.000 zł, zamiast przesłać jej przelewem na wskazany rachunek bankowy pozwanej. Świadek niewiarygodnie przedstawiał też okoliczności poznania pozwanej i dowiedzenia się o ofercie sprzedaży nieruchomości przy ul. (...), jak też stan zakupionej nieruchomości, która była w latach 2007-2009 gruntownie remontowana.

Sąd nie przesłuchiwał świadka N. K. z uwagi na skorzystanie przez świadka z prawa odmowy zeznań k. 999/2.

Sąd pominął dowód z zeznań świadków P. Ł., J. P. z uwagi na cofnięcie tych dowodów przez pozwaną k. 242/2. Pozwana cofnęła również dowód z zeznań Z. F. i J. F. (2) k. 581, dlatego dowody te pominięto.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda o przesłuchanie świadka D. S. i M. W. k. 569. Sąd uznał przesłuchanie tych świadków na okoliczność czasokresu zamieszkiwania na nieruchomości przy ul. w T. państwa B. z dziećmi za zbędny dla niniejszej sprawy. Świadkowie B. B. (1), J. B., M. B., A. B. okoliczność tą w swoich zeznaniach przyznali. Wątpliwe jest również, że zawnioskowani świadkowie jako dzielnicowi T. posiadali wiedzę o sytuacji finansowej p. B..

Sąd pominął wniosek dowodowy pozwanej o zwrócenie się do Urzędów Poczтовых w K. na okoliczność faktu doręczania powodowi przesyłek pocztowych na ul. (...) k. 119, gdyż powód przyznał, że zamieszkiwał pod tym adresem.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda zawarte w piśmie z dnia 20.03.2013 rok k. 156-157, a dotyczące: udokumentowania przez pozwaną ceny zakupu mieszkania przy ul. (...) w K. i zobowiązania pozwanej do ujawnienia danych osób mieszkających w tym mieszkaniu, celem powołania ich na świadków, zobowiązanie pozwanej do ujawnienia aktu notarialnego dotyczącego zakupu mieszkania w Z. przy ul. (...) i w K. przy ul. (...), zwrócenie się przez Sąd do Urzędu Poczтового w T. na okoliczność braku doręczenia przesyłek pocztowych w okresie od 2003 do 2012 na nazwisko pozwanej i jej męża na adres (...) T., o zwrócenie się do US o PITy za okres od 1990 do 2007 roku; jako nie mające znaczenia dla wyjaśnienia okoliczności przedmiotowej sprawy. Na rozprawie w dniu 15.04.2013 roku k. 242 pozwana wyjaśniła skąd jej córka posiadała środki na zakup mieszkania w K. przy ul. (...), przeprowadzanie dowodu z wypisu aktu notarialnego umowy sprzedaży Sąd uznał za bezcelowe. PIT-y za okres poprzedzający 2007 rok, są bezprzedmiotowe dla okoliczności przedmiotowej sprawy. Zatem i ponowny wniosek powoda w tym zakresie powtórzony na k. 1136/2 także nie zasługiwał na uwzględnienie. Analiza sytuacja materialnej pozwanej przed momentem żądania zwrotu pożyczki jest dla przedmiotowego postępowania niepotrzebna. Wniosek o udokumentowanie przez pozwaną ceny zakupu mieszkania przy ul. (...) w K. i zobowiązania pozwanej do ujawnienia danych osób mieszkających w tym mieszkaniu, celem powołania ich na świadków jest wnioskiem nieprecyzyjnym i zbyt daleko idącym.

Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda o dopuszczenie dowodu z akt spraw do sygn. akt IC 813/06 – SO w Krakowie, (...) 366/06/S, (...) 472/11/S – SR dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie i dowodu z pisma skierowanego przez powoda w sprawie IIIIRC 366/06/S k.214-218, pisma powoda w sprawie IC 1267/04 SO w Krakowie k.219-220 – w sprawie IC 1267/02 k.221-222. Dowody te powód zgłosił na okoliczność braku wiarygodności świadka Z. F. i J. F. (2). Wiarygodność zeznań świadków jest oceniana przez Sąd w kontekście zebranego materiału dowodowego, a nie na podstawie akt innych spraw sądowych.

Sąd pominął wniosek dowodowy pozwanej o zobowiązanie K. S. (1) do przedłożenia wyciągu bankowego za okres 1 do 31.07.2012 roku historii rachunku bankowego nr (...) i (...) za okres od 5 do 11.07.2012 w (...) z k. 1142, jako zmierzający do przewłoki postępowania. Sąd zwrócił się według pisma pozwanej do K. S. (1) (k.397 i k.828)

o przedstawienie historii rachunku bankowego. K. S. (1) (k. 433) w odpowiedzi na wezwanie Sądu odmówiła przedłożenia tego wyciągu, podając, że została narażona w ten sposób na dotkliwą i bezpośrednią szkodę majątkową z powołaniem na art. 248 par 2 i 261 par 2 kpc. Na ponowne wezwanie K. S. (1) powtórzyła wcześniejsze argumenty (k.840). Na kolejne wezwanie w tym przedmiocie na wniosek strony pozwanej, K. S. (1) nie odpowiedziała. Nie przedstawiła historii swojego rachunku bankowego mimo nałożenia przez Sąd grzywny. K. S. (1) miała obowiązek przedłożyć taką informację, bo uprawnionym do uchylenia się od takiego obowiązku, zgodnie z art. 248 § 2, jest posiadacz, który co do okoliczności objętych treścią dokumentu mógłby jako świadek odmówić składania zeznań, a także podmiot posiadający dokument w imieniu osoby trzeciej, która mogłaby z takich samych przyczyn sprzeciwić się przedstawieniu dokumentu. Jednakże nawet w tych wypadkach wskazane uprawnienie nie powstaje, jeśli posiadacz lub osoba trzecia są zobowiązani do przedstawienia dokumentu względem chociażby jednej ze stron albo gdy dokument wystawiony jest w interesie strony, która żąda przeprowadzenia dowodu. Podstawą odmowy przedstawienia dokumentu przez stronę nie może być również możliwość przegrania przez nią z tego powodu procesu. Nieprzedstawienie przez K. S. w/w historii rachunku bankowego Sąd ocenił zatem w kategoriach chęci ukrycia niewygodnych dla powoda okoliczności przekazania K. S. pieniędzy na opłacenie pierwszej raty ceny zakupu nieruchomości przy ul. (...) w dniu 5.07.2012 roku,.

Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda z k. 461 i k. 688 i k. 836 o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego grafologa na okoliczność ustalenia czy pismo z dnia 4.12.2012 k. 266 zostało napisane własnoręcznie przez pozwaną. Sąd uznał ten wniosek dowodowy za zbędny dla rozstrzygnięcia przedmiotowego postępowania. Przede wszystkim z pisma z dnia 4.12.2012 roku (k. 266) nie wynikają żadne konkretne okoliczności. Są to luźne zapiski, bez sprecyzowania czego dotyczą. Samo potwierdzenie przez grafologa, iż pismo napisała pozwana nic nie wniosłoby do przedmiotowej sprawy. Ponadto podczas składania zeznań pozwana potwierdziła, że to ona sporządziła te zapiski.

Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda o zobowiązanie A. B., M. B. i J. B. do przedłożenia historii rachunków bankowych, jako zbędny i mający na celu przewłokę postępowania. Pozwana dołączyła przelewy kwot tytułem zapłaty części ceny sprzedaży nieruchomości w T. przez w/w osoby, co jest wystarczające dla ustaleń niniejszej sprawy. Twierdzenia powoda, iż osoby te nie posiadały środków na zapłatę ceny sprzedaży i uzyskały ją w związku z przesunięciami finansowymi środków pieniężnych pozwanej nie znalazły potwierdzenia w wiarygodnych zeznaniach w/w osób. W związku z taką oceną zeznań A. B., J. B. i M. B. Sąd nie znalazł podstaw do poszerzenia postępowania dowodowego o w/w historie ich rachunków bankowych. Ponadto wydruk z rachunków bankowych zawierają historie transakcji, co odzwierciedla sytuację majątkową tych osób i stanowi tajemnicę bankową. W świetle zeznań w/w świadków Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 248 kpc.

Sąd oddalił również wniosek dowodowy powoda o zobowiązanie pozwanej do przedstawienia numerów innych jej kont bankowych i przedstawienie ich historii. Pozwana wskazała numery swoich rachunków, z których dokonywała wypłat na powoda celem częściowej spłaty pożyczki i numer konta, na który wpływały przelewy w związku ze sprzedażą nieruchomości w K. i T..

Sąd pominął dowody zawnioskowane i przedłożone przez powoda z k. 657-660. Dowodami tymi powód popróbował zakwestionować wiarygodność świadków A. B., M. B., B. B. (1), J. B.. Z przedłożonych przez powoda dokumentów tj. wydruków internetowych (...) (...) Firma Usługowo-Handlowa (...), Amper K. K. (2), informacje o strategii inwestycyjnej openlife, stopy zwrotu (...) (...), nie wynikają żadne informacje istotne dla niniejszego postępowania.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda zawarte w piśmie z dnia 19.12.2013 (k.510- 536) i piśmie z dnia 1.03.2014 (k. 637-656 oraz w piśmie z dnia 20.07.2014 roku (k. 836-887) jako wykraczające poza zakres przedmiotowy niniejszego postępowania. Sąd pominął wniosek dowodowy powoda o zwrócenie się do US o pełne rozliczenia podatkowe pozwanej i jej męża za okres 2007-2012. Pozwana przedłożyła kserokopie deklaracji podatkowych bez załączników. Podkreślenia jednak wymaga, że przedmiotem niniejszej sprawy nie jest dokładna analiza stanu majątkowego pozwanej, a jedynie weryfikacja czy posiadała środki na zapłatę części pożyczki dla powoda. W ocenie Sądu informacje takie wynikają z dołączonych przez pozwaną dokumentów w postaci PIT-ów, gdzie dokładnie wyszczególniono dochód pozwanej i jej męża. Analiza załączników do PIT-ów zdaniem Sądu jest dla niniejszej sprawy zbędna. Sąd oddalił również

wniosek dowodowy powoda o zobowiązanie pozwanej do przedłożenia uwierzytelnionej przez bank historii trzech kont bankowych i zwrócenie się do banku o dostarczenie historii tych rachunków. Pozwana przedłożyła kserokopia historii rachunków bankowych, zdaniem powoda podrobioną. Kserokopia ta nie została uwierzytelniona przez pełnomocnika pozwanej, lecz zawiera chronologiczną historię wpłat i wypłat. Sąd nie znalazł podstaw do zwracania się do banków o te historie bankowe, ponieważ taka dokumentacja objęta jest tajemnicą bankową, a przedmiotowa sprawa nie należy do kategorii wyłączonych spod niej. Sąd oddalił również wnioski dowodowe powoda zmierzające do ustalenia sytuacji materialnej córek pozwanej tj. ujawnienie historii rachunku bankowego N. K., Pity córek pozwanej, gdyż nie jest to istotą tego postępowania. Wobec przyznania przez pozwaną faktu dokonania darowizny na rzecz córki N. K. Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda o ujawnienie aktu darowizny środków pieniężnych. Przedmiotem niniejszego postępowania nie jest również objęte dokładne analizowanie wszelkich transakcji zbycia nieruchomości przez pozwaną i jej męża, dlatego wniosek dowodowy powoda o zobowiązanie pozwanej do przedłożenia aktów notarialnych sprzedaży mieszkania w S. i zakupu mieszkania w Z. został przez Sąd oddalony. Sąd oddalił również wnioski dowodowe powoda o zobowiązanie pozwanej do przedłożenia innych dowodów dokumentujących jej i jej męża dochody oraz dokumentów potwierdzających poniesienie niskich kosztów podróży zagranicznych. Wnioski te służą jedynie przewoźce postępowania. Pozwana za pomocą zeznań i świadków wykazała sposób podróżowania po świecie. Przedstawiła także PITy dokumentujące dochody jej i męża.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda z dokumentów obrazujących jego konflikt z P. B. (1) z k. 757-778, na okoliczność stronnictwa tegoż świadka. Jak już wskazywano powyższej Sąd ocenia zeznania danego świadka w kontekście zebranego materiału dowodowego. Ponadto z okoliczności niniejszej sprawy przedstawianych przez P. B. wynika, że był on w konflikcie z powodem. Okoliczność ta nie wymaga wykazywania.

Sąd oddalił wnioski dowodowe powoda w postaci sporządzonych przez niego tabel przedstawiających rozliczenie dochodów i środków pozwanej z k. 855-859. Tabele te sporządził powód samodzielnie. Nie stanowią one żadnego merytorycznego i miarodajnego źródła dowodowego, w związku z nastawieniem powoda i przyjętą linią procesową. Podobnie Sąd ocenił zaświadczenie księgowego przedstawiające rozliczenie dochodów pozwanej z Pit-ów w latach 2007-2012 przedłożone przez powoda k. 1138. Zaświadczenie to oparto tylko na dochodach wynikających z PIT-ów bez uwzględnienia np. transakcji zakupu i sprzedaży nieruchomości przez pozwaną. Nie oddaje ono zatem pełnej możliwości finansowo -majątkowej pozwanej,

Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy k. 848 z uwagi na brak precyzyjnej tezy dowodowej. Ponadto kwestia nakładów poniesionych przez powoda na nieruchomość przy ul. (...) wynika z przedłożonych przez niego faktur i rachunków. Dokładne badanie tej okoliczności pobocznej dla niniejszej sprawy, nie jest konieczne.

Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda o dopuszczenie dowodu z zapisu rozmowy z E. T. (1) z dnia 11.05/.2014 k. 960. Powód nie przedłożył nagrania tej rozmowy. Spisana przez niego treść nie pozostaje uwiarygodniona tym, że rozmowa taka miała w ogóle miejsce.

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie

Powód oparł swe żądanie zapłaty od pozwanej na stosunku umownym wynikającym z zawartej przez strony umowy pożyczki. Zgodnie z art. 720 § 1 kc „przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości”.

W pierwszej kolejności Sąd odniósł się do samej treści zobowiązania łączącego strony wobec rozbieżnych stanowisk stron co do tego, która umowa pożyczki z dnia 6.10.2005 roku stanowiła podstawę ich stosunku zobowiązaniowego. Mając na uwadze treść art. 65 § 1 i 2 kc, który stanowi, że oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje, a

w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu, Sąd uznał, że podstawą stosunku zobowiązaniowego stron była tylko umowa z dnia 6.10.2005 w wersji przedłożonej przez pozwaną do odpowiedzi na pozew z k 124. Umowa przedłożona przez powoda z k. 102 na skutek wspólnych ustaleń stron została rozwiązana i zastąpiona w/w umową, dlatego nie może być mowy o równoczesnym współlistnieniu tych dwóch umów. Takiego współlistnienia, na którym powód opierał swoje stanowisko procesowe nie można również wyprowadzić z interpretacji zamiaru stron umowy i jej celu zgodnie z art. 65 § 2 k.c.

Już na wstępie należy zaznaczyć, że osoba powoda była dla Sądu całkowicie niewiarygodna, podobnie jak zmieniane i ujednolicane wersje rozliczeń przyjmowane przez niego w trakcie trwania tej sprawy. Powód dla potrzeb uzyskania od pozwanej środków finansowych formułował w trakcie przedmiotowego postępowania różne wersje i różne kwoty należne mu z tytułu umowy pożyczki z dnia 6.10.2005 roku. W pozwie zawarł żądanie kwoty 157.000 zł, które zdaniem Sądu pozostawało do rozliczenia stron z umowy pożyczki. Kwotę tą jednak na potrzeby tego postępowania modyfikował. Kwota ta była jednak obecna w wyliczeniach powoda, bądź jako podstawa czynionych obliczeń celem sformułowania żądania bądź jako efekt końcowy. W trakcie trwania postępowania i odbierania oświadczeń podczas kolejnych rozpraw powód zmieniał wersje wydarzeń na najbardziej dla siebie wygodne. W miarę podnoszenia przez pozwaną nowych zarzutów i twierdzeń, generował nowe oświadczenia o uchyleniu się od skutków wcześniejszych oświadczeń woli. Dostosowywał je przy tym do wskazywanych przez siebie w kolejnych pismach procesowych sprecyzowanych kwot żądania pozwu, na co wskazuje chronologia składanych oświadczeń w porównaniu z wpływem pism procesowych. Nie można się przy tym zgodzić z usprawiedliwianiem powoda przyjętej przez siebie taktyki procesowej i licznego dopasowywania faktów do zgłaszanych żądań brakiem profesjonalnej wiedzy powoda, niezajomością przepisów. Powód od 2001 roku występuje w licznych sprawach sądowych związanych z kwestiami majątkowymi i rodzinnymi. Część postępowań sądowych nadal trwa. Powód ma zatem dokładne rozeznanie dotyczące postępowania dowodowego, czemu dał wyraz także w tym postępowaniu kreując liczne bardzo obszerne pisma procesowe, interpretujące fakty tego postępowania w bardzo osobliwy i odrealniony sposób.

Przechodząc do meritum uwzględniając brak wiarygodności powoda i podawanych przez niego twierdzeń, jak wyżej wskazano stosunek zobowiązaniowy łączący strony wynika tylko z umowy pożyczki zawartej między stronami w dniu 6.10.2005 roku w wersji przedłożonej przez pozwaną. Wbrew twierdzeniom powoda umowa pożyczki z tej samej daty została między stronami rozwiązana. Sąd podzielił w tym zakresie wersję pozwanej, iż faktycznie w owym dniu podpisała dokument przedłożony jej przez powoda i dołączony do pozwu, lecz po przeczytaniu tekstu umowy strony wspólnie ustaliły treść nowej umowy pożyczki, wobec szczegółowych ustaleń, które znalazły odzwierciedlenie w jej treści. Poprzednia umowa według ustaleń stron miała zostać zniszczona. Jej treść nie miała rodzić żadnych zobowiązań dla stron. Trudno zgodzić się również z argumentacją powoda, iż umowa przedłożona przez pozwaną była jedynie uzupełnieniem tej pierwszej dołączonej do pozwu, a zatem aby te dwie umowy obowiązywały strony równocześnie. Umowy te zawierały bowiem całkowicie odmienne postanowienia dotyczące odsetek od pożyczonej kwoty. Pierwsza z nich określała odsetki ustawowe od dnia zawarcia umowy do dnia spłaty pożyczki, w drugiej strony określiły, że pożyczka będzie bezprocentowa, ustaliły jednak inny sposób wynagrodzenia dla powoda. Zdaniem Sądu wersje tych umów się wykluczają i jednoznacznie potwierdzają stanowisko pozwanej, iż faktycznie stosunek zobowiązaniowy łączący strony wynika tylko i wyłącznie z drugiej umowy pożyczki. Do takiej konkluzji Sądu doprowadził uwzględniony zamiar stron oraz cel tej czynności prawnej jak też okoliczności złożenia przez strony tych konkretnych oświadczeń woli. Podkreślenia wymaga, że w doktrynie i judykaturze dominuje stanowisko, że na gruncie art. 65 k.c., który nakazuje uwzględnić różne kryteria oceny oświadczenia woli, takie jak: okoliczności, w których zostało ono złożone, zasady współżycia społecznego, ustalone zwyczaje, zgodny zamiar stron oraz cel umowy, zastosowanie znajduje kombinowana metoda wykładni, oparta na kryteriach subiektywnym i obiektywnym (por. Z. Radwański (w:) System prawa prywatnego, t. 2, 2002, s. 51 i n.; K. Piasecki (w:) K. Piasecki, Komentarz, s. 343; P. Machnikowski (w:) E. Gniewek, Komentarz, 2006, s. 154; S. Rudnicki (w:) S. Dmowski, S. Rudnicki, Komentarz, 2007, s. 285; M. Robaczyński (w:) M. Pyziak-Szafnicka, Komentarz, 2009, s. 683 i n.; uchw. SN z dnia 29 czerwca 1995 r., III CZP 66/95, OSNC 1995, nr 12, poz. 168, z glosą M. Litwińskiej, PPH 1996, nr 1, s. 34; wyr. SN z dnia 29 stycznia 2002 r., V CKN 679/00, Lex nr 54342; wyr. SN z dnia 8 października 2004 r., V CK 670/03, OSNC 2005, nr 9, poz. 162, z komentarzem M. Koennera, GSP, Prz. Orz. 2006, nr 2, s. 11; wyr. SN z dnia 7 marca 2007 r., II CSK 489/06, Lex

nr 274245; wyr. SN z dnia 29 kwietnia 2009 r., II CSK 614/08, Lex nr 503207; wyr. SN z dnia 15 października 2010 r., V CSK 36/10, Lex nr 622217).

Okoliczności towarzyszące zawarciu umowy pożyczki były złożone. Pożyczkę zawarto tylko i wyłącznie w związku z chęcią zakupu przez powoda nieruchomości przy ul. (...). Wobec jednak perturbacji rodzinnych i konfliktu majątkowego powodowi zależało, aby ta nieruchomość została nabyta przez pozwaną, którą następnie odkupiłby od niej w okresie dla niego korzystnym. Pozwana zgodziła się na zakup tej nieruchomości, a w związku z brakiem środków na pokrycie ceny nabicia powód udzielił jej na ten cel pożyczki. Te właśnie okoliczności uwzględniają postanowienia umowy w wersji podanej przez pozwaną. Gdyż dalsze ustalenia stron dotyczyły możliwości zamieszkania powoda na zakupionej nieruchomości i czerpania przez niego z niej pożytków w postaci czynszów najmu jak swoistego benefitu za udzielenie pożyczki. Te okoliczności towarzyszące złożeniu oświadczenia woli przez strony, stanowiły dla niego tzw. kontekst sytuacyjny (tło) i pozostawały w związku ze znaczeniem wyrażen językowych użytych przez strony w składanych oświadczeniach woli. Okoliczności te miały doniosłość dla zrekonstruowania treści myślowych wyrażonych w tych oświadczeniach woli przez strony i pozwalały ustalić właściwy sens tych oświadczeń. Kontekst sytuacyjny łącznie z treścią drugiej umowy pożyczki współgrają i oddają rzeczywistą wolę stron dotyczącą ukształtowania stosunku zobowiązaniowego. Podpisanie najpierw, następnie rozwiązywanej umowy pożyczki w wersji przedłożonej przez powoda miało tylko znaczenie historyczne a nie prawne dla obecnego stosunku zobowiązaniowego łączącego strony.

W świetle powyższych wywodów, żądanie powoda dotyczące zasądzenia odsetek umownych na kwotę 450.505 (wg. pisma powoda z dnia 27.04.2013 roku z k. 250-255) określonych w pierwszej wersji umowy na odsetki ustawowe należało oddalić skoro z umowy pożyczki z dnia 6.10.2005 przedłożonej przez pozwaną wynikało, że kwota pożyczona jest bezprocentowo, a tylko ta wersja umowy miała wpływ na zobowiązania kontraktowe stron postępowania.

W tym miejscu Sąd nie zgodził się też z argumentacją powoda, że treść drugiej wersji umowy nie była realizowana, gdyż nie miał on możliwości mieszkania i pobierania pożytków z tej nieruchomości. Postępowanie dowodowe wykazało, że umowa z dnia 6.10.2005 roku w wersji z k. 124 była realizowana. Pozwana nie naruszyła zatem treści art. 354 k.c. Powód brał czynny udział w remoncie nieruchomości przy ul. (...) na zakup, której udzielono pożyczki. Sam ponosił koszty tego remontu. Po remoncie zamieszkał w tej nieruchomości i przejął wraz z J. J., którą pozwana ustanowiła na polecenie powoda zarządcą wszelkie działania administracyjne. Pobierał też przez okres do 2012 roku czynsze najmu lokali znajdujących się w tej nieruchomości a podnajmowanych studentom.

W ocenie Sądu na podstawie materiału zebranego w sprawie także żądanie powoda dotyczące zapłaty kwoty 207.950 zł jako należności głównej (wg. pisma powoda z dnia 27.04.2013 roku z k. 250-255) nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwotę 343.000 zł z umowy pożyczki na 500.000 zł pozwana spłaciła w ratach w okresie od czerwca do lipca 2012 roku, przekazując ją bezpośrednio powodowi, co dokumentują dowody wypłat z jej rachunków bankowych. Sąd nie podzielił przy tym argumentów powoda, iż pozwana nie posiadała środków na spłatę. Pozwana sprzedała bowiem w dniu 5.07.2012 r. nieruchomość poł. w K. przy ul. (...), z której uzyskała 327.950 zł oraz w dniu 16.07.2012 roku nieruchomość w T. z której uzyskała 200.000 zł. W sumie 527.950 zł. Wprawdzie w wakacje 2012 darowała córce 270.000 zł na zakup mieszkania przy ul. (...) w K.. Nawet jeśli dokonała darowizny, pozostało jej ze sprzedaży nieruchomości 257.650 zł. Pozostałą część około 83.350 zł pozwana posiadała z oszczędności, część udostępnił jej brat.

Powód w sposób wiarygodny nie udowodnił, że pozwana zawarła umowę sprzedaży z państwem B. nieruchomości położonej w T. w sposób pozorny. Zgodnie z treścią przepisu 83 §1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Jeśli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności. W doktrynie podkreśla się, iż pozornosc jako wada oświadczenia woli musi składać się z dwóch elementów po pierwsze między stronami musi istnieć tajne, niedostępne osobom trzecim porozumienie, że złożone przez nich oświadczenia woli nie mają wywoływać zwykłych skutków prawnych. Po drugie strony, które dokonują takiej czynności prawnej, próbują wywołać wobec osób trzecich rzeczywiste, prawdziwe przeświadczenie, że ich zamiarem jest wywołanie skutków prawnych, objętych treścią ich

oświadczeń woli. Oba akty tj. pozorna czynność prawna i akt konfidencji muszą być ze sobą intelektualnie i czasowo powiązane. Pozorność jest wadą, która dotyczyć musi wszystkich zgodnych oświadczeń woli, jakie składają się na określoną czynność prawną. Powód w żaden sposób nie wykazał na czym miała polegać rzekoma pozorność samego aktu sprzedaży. W swoich pismach procesowych podawał, że pozorność dotyczyła samego faktu rzeczywistej spłaty ceny sprzedaży. Cena sprzedaży wg twierdzeń powoda miała trafić do pozwanej tylko pozornie, ba następnie zostać zwrócona sprzedawcom. Koncepcji powoda nie potwierdziło postępowanie dowodowe w szczególności zeznania świadków B. B. (1), J. B., M. B., A. B. oraz dokumenty potwierdzające przelewy rat ceny sprzedaży oraz wyciąg z rachunku pozwanej.

Powód oświadczył też, że składając podpis pod napisanym przez siebie oświadczeniem z dnia 27.07.2012 roku, że kwotę 343.000 zł otrzymał był w stanie wyłączającym świadome działanie. W ocenie Sądu powód nieskutecznie uchylił się od skutków prawnych tej czynności prawnej.

Zgodnie z treścią przepisu 82 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone przez osobę, która z jakichkolwiek powodów znajdowała się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Dotyczy to w szczególności choroby psychicznej, niedorozwoju umysłowego albo innego, chociażby nawet przemijającego, zaburzenia czynności psychicznych. Należy zwrócić uwagę, iż nieważność czynności prawnej musi być wynikiem określonego stanu psychicznego danej osoby w momencie składania oświadczenia woli. Uregulowanie powyższe obejmuje dwie niezależne od siebie sytuacje, które mogą występować samodzielnie. Jedna charakteryzuje się brakiem świadomości osoby składającej oświadczenie woli, druga zaś brakiem swobody w momencie podejmowania decyzji i uzewnętrznienia swej woli w tym zakresie. W orzecznictwie podkreśla się, iż granica między stanem wyłączającym świadome powzięcie decyzji, a stanem wyłączającym swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli jest bardzo płynna. Powzięcie decyzji i wyrażenie woli jest swobodne, gdy zarówno proces decyzyjny, jak i uzewnętrznienie woli nie zostały zakłócone przez destrukcyjne czynniki wynikające z właściwości psychiki czy procesu myślowego osoby składającej oświadczenie woli. Stan wyłączający swobodę musi wynikać z przyczyny wewnętrznej, umiejscowionej w samym podmiocie składającym oświadczenie woli, a nie w jakiejś sytuacji zewnętrznej (por. wyrok SN z 7.02.2006r. IV CSK 7/05). W przywołanym orzeczeniu Sąd Najwyższy zwrócił uwagę, iż stan wyłączający świadome podjęcie decyzji i wyrażenie woli nie może być rozumiany dosłownie, nie musi oznaczać całkowitego zniesienia świadomości i ustania czynności mózgu. Wystarczy istnienie takiego stanu, który oznacza brak rozeznania, niemożność rozumienia posunięć własnych i posunięć innych osób oraz niezdawanie sobie sprawy ze znaczenia i skutków własnego postępowania.

Mając na względzie zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, iż brak jest podstaw do uznania, iż stan psychiczny powoda w chwili podpisywania oświadczenia z dnia 27.07.2012 roku sprawiał, iż nie miał rozeznania co do dokonywanej czynności prawnej i nie zdawał sobie sprawy ze znaczenia i skutków swoich działań. W żaden przekonujący sposób nie udowodnił, że był wówczas w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji z uwagi na boreliozę. Nie zawniósł, mimo posiadania profesjonalnego pełnomocnika o przeprowadzenie opinii biegłego psychiatry i psychologa na tą okoliczność. Przełożenie bogatej dokumentacji medycznej oraz treści zastosowania i skutków ubocznych antybiotyku, który wówczas przyjmował, nie przesądza jednoznacznie o tym, że był w stanie wyłączającym świadome powzięcie decyzji. Borelioza ma różny przebieg, nie zawsze z takimi skutkami, które opisał powód. Nie udowodnił on przy tym, poza własnymi twierdzeniami, że faktycznie choroba wywołała u niego stan pewnej ułomności czy słabości psychicznej. Zresztą gdyby tak faktycznie było powód miałby przerwę w pracy dydaktycznej, czego w jego świadectwie pracy w A. w W. nie odnotowano.

W/w oświadczenie nie zostało też złożone dla pozorów, co sugerował powód. Stosownie do art. 83 kc „nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Jeżeli oświadczenie takie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności”.

Oświadczenie woli złożone jest dla pozorów wtedy, gdy brak woli stron do wywołania jej skutków prawnych. Strony więc udają, że dokonują jakiejś czynności prawnej. Istnieje więc pomiędzy nimi tajne porozumienie o którym nie wiedzą osoby trzecie, że złożone oświadczenia woli będą bezskuteczne. Zwykła pozorność ma miejsce wtedy, gdy

pod pozorowaną czynnością prawną poza tym nic się nie kryje. Natomiast z pozornością kwalifikowaną mamy do czynienia, gdy dana czynność ma na celu ukrycie innej - rzeczywistej i zamierzonej - czynności prawnej.

Pozorność oświadczenia woli potraktowana została przez ustawodawcę jako poważna wada tegoż oświadczenia, skutkująca uznaniem czynności prawnej za bezwzględnie nieważną. Jest to jednak wada szczególnego rodzaju, bo dotycząca oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozorów drugiej stronie, która o takim charakterze oświadczenia wie i na to się zgadza. Wobec tego nieważność czynności prawnej z powodu pozorności oświadczenia woli może być stwierdzona tylko wówczas, gdy brak zamiaru wywołania skutków prawnych został przejawiony wobec drugiej strony otwarcie, tak że miała ona pełną świadomość co do pozorności złożonego wobec niej oświadczenia woli i co do rzeczywistej woli jej kontrahenta oraz w pełni się z tym zgadzała. Pozorność wyraża się więc w braku zamiaru wywołania skutków prawnych i jednoczesnym zamiarze stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy przede wszystkim zauważyć, że poczynione przez Sąd ustalenia faktyczne prowadzą do wniosku, iż oświadczenie z dnia 27.07.2012 roku nie było czynnością fikcyjną. Strony podczas jego podpisywania niczego nie ukrywały. Powód potwierdzał okoliczności pobrania od pozwanej w ratach kwoty sumarycznej 343.000 zł z tytułu zwrotu części pożyczki. Tymczasem niezgodność rzeczywistego zamiaru stron z treścią czynności prawnej musi odnosić się do jej skuteczności prawnej powołania do życia określonego stosunku prawnego. Nie powoduje pozorności wskazanie przez strony fałszywych pobudek bądź daty lub miejsca zawarcia umowy, powołanie się na nieprawdziwe fakty, wadliwe nazwanie umowy lub poszczególnych praw i obowiązków (por. Komentarz do art. 83 k.c. w: A. Kidyba (red.), K. Kopaczyńska-Pieczniak, E. Niezbecka, 2. Z. Gawlik, A. Janiak, A. Jedliński, T. Sokołowski, Kodeks cywilny. Komentarz. Tom I. Część ogólna, LEX, 2009.). W ocenie Sądu nie jest możliwe uznanie pozorności tego oświadczenia bowiem nie jest ono oświadczeniem woli lecz oświadczeniem wiedzy. Stwierdzenie dotyczące zapłaty kwoty 343.000 zł zamieszczone w tym oświadczeniu nie zmierza do wywołania, zmiany, zakończenia stosunku cywilnoprawnego, a jest jedynie wskazaniem przez strony pewnych faktów i okoliczności powstałych po zawarciu umowy pożyczki. Oświadczenia wiedzy mają charakter zdania w sensie logicznym, są uzewnętrznieniem treści intelektualnych posiadanych przez osobę je składającą i można im przypisać prawdę lub fałsz (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 2 czerwca 2004r., I ACa 1569/03). Ponieważ przepis art. 83 §1 k.c. dotyczy tylko oświadczeń woli, zarzut pozorności oświadczenia wiedzy jest bezzasadny.

W okolicznościach sprawy brak również przesłanek wskazujących, iż powód podpisał w/w oświadczenie z dnia 27.07.2012 roku pod wpływem podstępny wywołanego przez pozwaną M. K.. Konieczne byłoby wówczas przyjęcie umyślnego, celowego działania pozwanej skierowanego na wywołanie błędu u powoda- czyli świadomego wywołania u niej mylnego wyobrażenia o rzeczywistym stanie rzeczy, po to by skłonić go do dokonania tej czynności prawnej (por. wyrok SN z dnia 23.03.2000r., II CKN 805/98, LEX nr 50881). Zgodnie z art. 86 § 1 k.c., jeżeli błąd wywołała druga strona podstępnie, uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu może nastąpić także wtedy, gdy błąd nie był istotny, jak również wtedy, gdy nie dotyczył treści czynności prawnej. Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy podkreślenia wymaga, że powód nie wskazał nawet na czym miałyby polegać umyślne działanie pozwanej i jego mylne wyobrażenie o rzeczywistym stanie rzeczy. Powód nie wskazał szczegółowo na czym polegał jego błąd co do treści czynności prawnej.

Powód powoływał się także na wadę oświadczenia woli w postaci groźby. Konstrukcja groźby, jako wady oświadczenia woli zgodnie z art. 87 kc łączy w sobie dwa podstawowe elementy: zewnętrzny - określone zachowanie się groźącego polegające na stworzeniu stanu zagrożenia w celu wymuszenia określonego oświadczenia woli, oraz wewnętrzny - powstała obawa, strach paraliżujący swobodę decyzji zagrożonego. Oba wymienione elementy stanu faktycznego groźby muszą wystąpić łącznie. Prawnie doniosłą wadę oświadczenia woli może być uznana tylko groźba spełniająca kumulatywnie dwa warunki, a mianowicie musi być ona bezprawna i poważna. "Kodeks cywilny nie definiuje pojęcia groźby bezprawnej, lecz określa jedynie przesłanki, które nadają jej charakter normatywny. Są nimi: bezprawność, powaga groźby i normalny związek przyczynowy między groźbą a złożeniem oświadczenia woli określonej treści, przy

czym przesłanki te muszą wystąpić łącznie" (uzasadnienie wyroku z dnia 19 marca 2002 r., I CKN 1134/99, OSNC 2003, nr 3, poz. 36, z glosą P. Graneckiego, M. Praw. 2006, nr 10, s. 556).

Mając na względzie kontekst sytuacyjny w jakim powód podpisywał rzeczony oświadczenie, relacje łączące wówczas powoda z pozwaną – nie sposób uznać, iżby pozwana w jakikolwiek sposób wpływała na proces decyzyjny powoda w sprawie potwierdzenia zapłaty przez niego określonej kwoty 343.000 zł z umowy pożyczki. Z ustaleń sprawy wynika, iż oświadczenie to podpisano dla zabezpieczenia interesu pozwanej, gdyż dokonała ona częściowej spłaty pożyczki, a powód w żaden formalny sposób wcześniej nie potwierdzał tych okoliczności. Za pozbawione sensu Sąd uznał tłumaczenia powoda, iż obawiał się wykonania przez pozwaną treści umowy pożyczki, dlatego podpisał oświadczenie. Wystraszającym zabezpieczeniem jego interesów był bowiem sam dokument pożyczki. Postępowanie dowodowe nie potwierdziło natomiast, że pozwana groziła powodowi w momencie podpisywania tego oświadczenia, że o wszystkim poinformuje jego żonę i syna. Te okoliczności w swoich zeznaniach przytaczał tylko powód gołosłownie. Nikt z pozostałych osób uczestniczących w spotkaniu w dniu 27.07.2012 roku, gdy powód spisywał to oświadczenie tj. pozwana, jej mąż K. K. (1) ani J. J. (2), bliska powodowi, nie słyszeli takich słów od pozwanej. Sąd uznał zatem, że sugerowanej przez powoda groźby w tym dniu nie było. Groźba jest bowiem zawsze działaniem celowym, skierowanym na zmuszenie zagrożonego, wbrew jego woli, do złożenia określonego oświadczenia woli. Ponadto jak już wskazano wyżej powód składał jedynie oświadczenie wiedzy a nie woli.

Pozostała do zapłaty kwota 157.000 zł z tytułu rozliczenia umowy pożyczki została umorzona na skutek skutecznie podniesionego przez pozwaną zarzutu potrącenia. Zgodnie z art. 498. § 1 kc gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej -§ 2.

Pozwana przedstawiła do potrącenia wymagalną wierzytelność pieniężną wobec powoda, a wynikającą z pobrania przez powoda legitymującego się nieodwołanym wówczas pełnomocnictwem od pozwanej kwoty 292.050 zł od K. S. (1) tytułem spłaty drugiej raty za nabytą w dniu 5.07.2012 roku nieruchomość przy ul. (...). Okolicznością niesporną między stronami był fakt pobrania tej kwoty przez powoda i nie przekazania jej pozwanej. W tym stanie rzeczy wierzytelność powoda uległa kompensacji jako zaliczona na poczet w/w wierzytelności pozwanej przysługującej jej w stosunku do powoda. W wyniku potrącenia wprawdzie żaden z wierzycieli nie otrzymuje efektywnego świadczenia, ale za to zwolniony zostaje z zobowiązania albo całkowicie, albo do wysokości wierzytelności niższej (zob. wyrok SN z dnia 14 czerwca 1974 r., III CRN 395/73, LEX nr 7520; W. Bryl (w:) Kodeks cywilny. Komentarz, t. II, pod red. Z. Resicha, Warszawa 1972, s. 1204; M. Pyziak-Szafnicka (w:) System..., t. 6, s. 1091).

W świetle powyższych okoliczności powództwo podlegało oddaleniu - pkt I sentencji wyroku.

Sąd cofnął powodowi zwolnienie od kosztów sądowych uzyskane postanowieniem z dnia 16.10.2012 r k. 104 . Według oświadczenia majątkowego z k. 55-56 powód podał, że nie posiada żadnego majątku ani nieruchomości. Wykazywał też brak oszczędności. Sytuacja majątkowa powoda jednak w czasie trwania postępowania ulegała zmianie. Powód już po wydaniu tego postanowienia w dniu 19.12.2012 roku jako pełnomocnik pozwanej pobrał w jej imieniu od K. S. (1) kwotę 292.050 zł i kwoty tej nie przekazał mocodawczyni. Niewiarygodnie w swoich zeznaniach, bez podania szczegółów podał, że kwotę tą spożytkował na oddanie pożyczek udzielonych mu przez inne osoby w 2005 roku. Tymczasem zgodnie z art. 110. ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku Sąd cofa zwolnienie od kosztów sądowych, jeżeli okazało się, że okoliczności, na podstawie których je przyznano, nie istniały lub przestały istnieć. W obu wypadkach strona obowiązana jest uiścić wszystkie przepisane opłaty oraz zwrócić wydatki, jednakże w drugim wypadku sąd może obciążyć stronę tym obowiązkiem także częściowo, stosownie do zmiany, jaka nastąpiła w jej stosunkach. W takim wypadku stosuje się przepis art. 111.

Z poświadczenia odbioru kwoty 292.050 zł przez powoda oraz zeznań powoda wynika, że sytuacja materialna po zwolnieniu powoda z kosztów znacznie się polepszyła. Powód był świadomy, tego że trwa niniejsze postępowanie,

więc powinien zaoszczędzić część pieniędzy, jakie otrzymał po wniesieniu powództwa w niniejszej sprawie, na koszty sądowe. Powód nie może bowiem traktować obowiązku poniesienia kosztów swojej inicjatywy sądowej w sposób drugorzędny. Powód w trakcie tego postępowania tymczasem dokonywał przesunięć majątkowych, licząc na nieujawnienie tych okoliczności i brak poniesienia konsekwencji finansowych swoich inicjatyw sądowych. Nie uwiarygodnił w sposób przekonujący swojej obecnej sytuacji majątkowej. Przedstawił ją w sposób wyrywkowy, a nie szczegółowo i wnikliwie. Wskazać należy, iż instytucja zwolnienia od kosztów jest przewidziana na sytuacje wyjątkowe, w których zachodzi konieczność, by Skarb Państwa w miejsce strony znajdującej się w trudnej sytuacji koszty te ponosił, aby strona ta miała możliwość uczestniczenia w postępowaniu przed Sądem. W niniejszej sprawie taka nadzwyczajna sytuacja obecnie nie zachodzi, stąd też brak jest podstaw, aby Skarb Państwa ponosił koszty wywołane czynnościami podejmowanymi przez powoda.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w punkcie II sentencji.

Wobec cofnięcia powodowi zwolnienia od kosztów postępowania i treści art. 98 § 1 kpc w związku z art. 110 zd. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd obciążył go częściowo opłatą od pozwu oraz kosztami stawiennictwa świadków w kwocie 10.000 zł, w związku z przegraniem procesu, uwzględniając jednak obecny stan zdrowotny powoda i konieczność dalszego leczenia oraz jego obecne dochody. Zasądził także od powoda na rzecz pozwanej koszty zastępstwa procesowego w żądanej przez nią kwocie tj. 10.800 zł (1,5 stawki adwokackiej) tytułem kosztów zastępstwa prawnego. Na mocy § 2 ust 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasądzając opłatę za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Wielowątkowość tego postępowania i konieczność analizowania obszernych i nieprzejrzystych pism procesowych powoda powodował większy nakład pracy pełnomocnika pozwanej, co uzasadnia podniesienie stawki minimalnej wynagrodzenia wynikającej z par 6 ust 7 cyt. rozporządzenia. Sąd zasądził także od powoda na rzecz pozwanej kwotę 860 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu i materiałów pełnomocnika według wykazu kosztów wg art. 98 § 3 kpc.